

"ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΦΥΛΛΑ..

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ
ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΕΩΣ καὶ ΕΡΕΥΝΗΣ ΖΩΤΙΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ 2ου ΤΕΥΧΟΥΣ

- ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΝ ΕΥΡΥΤΕΡΑΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΒΑΣΕ-
ΩΣ πρὸς ἀντιμετώπισιν τοῦ ΚΥΠΡΙΑΚΟΥ
καὶ ἔκκαθάρσιν τῆς ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΑΝΩΜΑΛΙΑΣ
ἣτις προέκυψεν ἐκ τῶν τελευταίων ἐκλογῶν. Ὁριμότης
διὰ σημαντικὰς ἐξελίξεις. Πατριδοκαπηλεία - πλειοδοσία.
Ἱστορικὴ ἀναδρομή. Ἐπιτυχὴς διεξαγωγή μεγάλων ἔθνι-
κῶν προσπαθειῶν. Ὑπόστρομα ἐθνικῆς σταθερότητος
καὶ ἰσχύος. ΔΥΣΙΣ δι' ΕΚΛΟΓΩΝ ἀποτελεῖ ἐλαφρό-
τητα, ἰδιοτέλειαν καὶ ἀνάλητον ἐγκληματικότητα σελ. 29-36
- Τὸ ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ ΔΙΑΓΓΕΛΜΑ σελ. 36
- Ἡ Βουλευτικὴ ἀσυλία » 37
- Ο ΔΙΑΒΟΛΟΣ καὶ ὁ ... Ἅγιος Ἀντώνιος » 38
- Ἀξιώματα τοῦ Ἀγγλικοῦ Κοινοβουλευτικοῦ Δικαίου » 38
- Τὸ «ΔΟΓΜΑ Α·Ι·ΖΕΝΧΑΟΥΕΡ» γενικῶς καὶ ἐναντι
τῆς Χώρας μας » 39
- Κρίσις ἐν τῇ ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚῃ ὑπηρεσίᾳ μας » 42
- Ἡ Στασιμότης τῆς Οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως » 46
- Ἡ Ἐγκληματικότης τῶν Ἀηλίκων (Βιβλ. Κας Ἀν-
νας Πιπινέλη—Ποταμιάνου) » 48

ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΥ ΠΑΝ. Ν. ΠΙΠΙΝΕΛΗ
ΕΤΟΣ Δ'. 15 Ἰανουαρίου 1957 ΦΥΛΛΟΝ 2

Ἐπιμελεία ΠΑΝΟΥ Ε. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΥ
π. Βουλευτοῦ - Δικηγόρου

Δραγατσάνιου 4 Πλατεία ΚΛΑΥΘΜΩΝΟΣ (Τηλέφ. 23.191)

ΓΡΑΦΕΙΑ

(Παραπλεύρως Παλαιῦ Ὑπουργ. Ἐσωτερικῶν)

ΑΘΗΝΑΙ

ΚΑΤΑΘΕΤΕΤΕ

ΤΑΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΕΣ ΣΑΣ

ΕΙΣ ΤΑ

ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΑ ΤΩΝ ΤΡΑΠΕΖΩΝ

ΚΑΙ ΤΑ

ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΑ ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΑ

ΕΧΕΤΕ

- Α) ΤΟΚΟΝ 100%, ΑΦΟΡΟΛΟΓΗΤΟΝ.
Β) ΑΣΦΑΛΕΙΑΝ 100%,
Γ) ΤΑ ΧΡΗΜΑΤΑ ΣΑΣ ΟΠΟΤΕ ΤΑ ΘΕΛΗΣΕΤΕ

ΕΤΑΡΕΙΑ ΗΓΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ

ΚΟΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΡΧΕΙΟΥ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ

ΔΩΡΕΑ

ΗΜΕΡΟΜ.

ΑΡΙΘ.

ΦΡ. 2316
456-92
45568

"ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΦΥΛΛΑ,"

ΔΕΛΤΙΟΝ ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΕΩΣ ΚΑΙ ΕΡΕΥΝΗΣ ΖΩΤΙΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΥ

ΕΤΟΣ Δ'

Δραγατσάνιου 4

ΠΑΝΑΓ. Ν. ΠΙΠΙΝΕΛΗ

Φύλλον 2

(Πλατεία Κλαυθμόνου)

"Εκδόσεις Δεκαπενθήμερος

(Σελ. 29 - 48)

ΑΘΗΝΑΙ

Υπό ΠΑΝΟΥ Ε. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΥ

15 Ιανουαρίου

Τηλ. 23.191

τ. Βουλευτού

1957

15η Ιανουαρίου 1957

"Έχει καταστή διάχυτος εις τὸν πολιτικὸν κόσμον ἀπὸ τινος ἢ πεποίθησις ὅτι αἱ προσεχεῖς ἑβδομάδες θὰ εἶναι ἑβδομάδες σοβαρῶν ἐσωτερικῶν ἐξελίξεων. Ἐκδηλώσεις τῆς κρατούσης περὶ τούτου βεβαιότητος, βλέπομεν ἀφ' ἑνὸς μὲν εἰς τὴν ἔντονον ἀναζωπύρωσιν τῆς παλαιᾶς προσπάθειας πρὸς ἔνωσιν τῶν κομμάτων τοῦ Κέντρου, ἀφ' ἑτέρου δὲ εἰς τὰς σαφέστερον πῶς διατυπωμένας ἀπὸ κυβερνητικῆς πλευρᾶς νύξεις περὶ νέων ἐκλογῶν κατὰ τὴν προσεχῇ ἄνοιξιν. Ἀλλὰ καὶ πέραν τούτων, οἱ ἐγγύτερον παρακολουθοῦντες τὰ πράγματα συμφωνοῦν εἰς τὸ ὅτι ἡ βαθμιαία συσσώρευσις πολλῶν ἐξωτερικῶν καὶ ἐσωτερικῶν—κομματικῶν δεδομένων, ἔχει καταστήσῃ ὥριμα τὰ πράγματα διὰ σημαντικὰς ἐξελίξεις.

Βεβαίως τὸν χαρακτῆρα καὶ τὴν κατεύθυνσιν τῶν ἐξελίξεων τούτων θὰ διαγράψῃ πρὸ παντὸς ἄλλου ἢ ἐκβασίς τῆς προσπάθειας ἣν καταβάλλει ἡ Κυβέρνησις ἐν τῷ Ο.Η.Ε. διὰ τὸ Κυπριακόν. Δι' αὐτὸ ἐθεωρήσαμεν ὅχι μόνον ἀσυμβίβαστον πρὸς τὴν ἐπιβαλλομένην κατὰ τὴν διάρκειαν τοιούτων ἐθνικῶν προσπαθειῶν, πολιτικὴν ἐκκეχειρίαν, ἀλλὰ καὶ τελείως μάταιαν καὶ ἀνεδαφικὴν οἰανδήποτε πρωτοβουλίαν τείνουσαν κατὰ τὴν παροῦσαν ἐθνικῶς κρίσιμον στιγμὴν εἰς μεταβολὴν τινὰ εἰς τὴν κρατοῦσαν κατάστασιν πραγμάτων. Εἶναι τῶντι κατὰδὴλον ὅτι μίᾳ ἱκανοποιητικῇ ἐκβασίς τῶν ἐν τῷ πλαισίῳ τοῦ Ο.Η.Ε. συζητήσεων καίτῶν ἄλλων σχετικῶν διαπραγματεύσεων, θὰ ἐκτιμηθῇ ἀπὸ τὴν κοινὴν γνώμην ὡς δικαίωσις τοῦ ἔργου τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἀσφαλῶς θὰ δημιουργήσῃ ἐφ' ἱκανὸν τοῦλάχιστον χρόνον πολιτικὸν κλίμα εὐσταθείας καὶ διαρκείας. Ἐγὼ ἀντιθέτως μὴ ἱκανοποιητικῇ ἐκβασίς αὐτῶν, ὅχι μόνον θὰ διαμορφώσῃ ἀντίθετον πολιτικὸν κλίμα, ἀλλὰ καὶ θὰ καταστήσῃ ἐξ ἀντικειμένου ἐπιτακτικὴν τὴν ἀναπροσαρμογὴν τῆς πολιτικῆς μας καταστάσεως πρὸς τὰς ἀναποτρέπτως ἐκ τοιαύτης τινος τροπῆς τῶν πραγμάτων μελλούσας νὰ δημιουργηθῶσι σοβαρωτάτας συνθήκας.

Τὸ Κυπριακόν ἔχει ἀπὸ πολλοῦ, εἴτε τὸ θέλομεν εἴτε ὅχι, καταστή τὸ ἐπικέντρον τῆς ἐσωτερικῆς μας πολιτικῆς, τόσον διότι ἐπηρεάζει ἀμέσως ἢ ἑμμέσως τὰ νεῦρα ὁλοκλήρου τοῦ δημοσίου μας βίου, τὰ διπλωματικά, τὰ ἰδεολογικά, τὰ οἰκονομικά καὶ πολιτικά δ-

σον καὶ διότι περὶ αὐτὸ κυρίως διαμορφώνονται κατὰ τὸν ἓνα ἢ τὸν ἄλλον τρόπον αἱ συναισθηματικαὶ καταστάσεις καὶ οἱ ψυχολογικοὶ ἀντικτυποι παρὰ τῇ κοινῇ γνώμῃ. Ἐν ἐπιγνώσει δὲ τούτου, ὅσον καὶ τῶν ἐξ ἀντικειμένου σοβαρώτατων δυσχερειῶν, δικονομικῶν καὶ οὐσιαστικῶν ἅς ἐκ τῆς φύσεώς του, θὰ ἀντιμετώπιζε τὸ Κυπριακὸν ζήτημα εἶχομεν ὑποδείξει εὐθὺς ἀπὸ τῆς ἐπομένης τῶν ἐκλογῶν τοῦ παρελ. Φεβρουαρίου τὴν συγκρότησιν Κυβερνήσεως εὐρυτέρας ἐθνικῆς βάσεως, ἥτις διὰ τῆς συλλογικῆς ἀναλήψεως εὐθυνῶν, θὰ ἠδύνατο, ἐλευθέρᾳ ἀπὸ πάσης καταδημαγωγῆσεως νὰ ἀναλάβῃ ὅλας τὰς σχετικὰς πρωτοβουλίας, νὰ ἀξιοποιήσῃ ὅλας τὰς ἐθνικὰς δυνατότητας καὶ νὰ καθοδηγήσῃ τὴν χώραν ἐν μέσῳ τῶν κλυδωνισμῶν τῆς τεραστίας αὐτῆς ὑποθέσεως πρὸς τὴν καλυτέραν δυνατὴν λύσιν. Ἡ ἐθνικὴ μας πολιτικὴ θὰ ἀπετοξινούτο οὕτω ἀπὸ τὰς διαβρώσεις τῶν κομματικῶν μικροὑπολογισμῶν καὶ τῆς ἐμπαθείας· ἡ Κυβέρνησις θὰ ἀντιμετώπιζε τὸ ζήτημα ἐντὸς ἀτμοσφαίρας σχετικῆς γαλήνης καὶ πραγματικῆς ἐθνικῆς ἀνατάσεως εἰς πᾶσαν ἐνέργειάν της· δὲν θὰ εὕρισκετο ἐκτεθειμένη εἰς τοὺς αἰφνιδιασμοὺς καὶ τοὺς ψυχολογικοὺς αὐτοματισμοὺς τοὺς ὁποίους δημιουργοὶν οἱ ἐνθουσιασμοί, ἡ καχυποψία καὶ ὁ φόβος τῆς πλειοδοσίας. Αἱ κυβερνήσεις τῶν ἀειμνήστων Μαξίμου καὶ Σοφύλη κατεδείκνυν ἤδη — διὰ νὰ μὴ ἀνατρέξωμεν εἰς ἄλλα προηγούμενα — ὅτι τοιοῦτου εἶδους πολιτικὰ σχήματα ὅχι μόνον δυνατὰ εἶναι καὶ εἰς αὐτὸν τὸν ἀνήσυχον καὶ ἀνυπόμονον τόπον μας, ἀλλὰ καὶ λίαν εὐεργετικὰ ἀποβαίνουν εἰς περιστάσεις ἐξαιρετικῆς κρισιμότητος ὡς αἱ παροῦσαι. Τὸ γεγονός ἐστὶν αἱ πολιτικαὶ ἀντιθέσεις εἶχον παρ' ἡμῖν ἰδιαίτερος ἐνταθῇ συνεπείᾳ τῆς δξύτητος τοῦ τελευταίου ἐκλογικοῦ ἀγῶνος καὶ τῶν συνθηκῶν ὑφ' ἃς ἔλαβε χώραν, ὅχι μόνον δὲν ἐδικαιολόγει τὸν παραμερισμὸν μιᾶς τοιαύτης λύσεως, ἀλλὰ τουναντίον τὸν καθίστα ἀκόμη πλέον ἐπιτακτικὸν διὰ λόγους ἐσωτερικῆς γαλήνης καὶ σταθερότητος, ἅφ' οὗ ἡ συγκρότησις *μιᾶς τοιαύτης Κυβερνήσεως, εὐρυτέρας ἐθνικῆς συνθέσεως* θὰ ἀπέτέλῃ τὴν ἔμπρακτον ἐξομάλυνσιν τῶν ἐσωτερικῶν μας πραγμάτων.

Προϋπέθετεν ὅμως ἡ λύσις αὕτη μίαν αὐταπάρνησιν μεγαλυτέραν ἐκείνης τὴν ὅποιαν ὁ πολιτικὸς μας κόσμος — ὡς εἶναι σήμερον συγκεκοτημένος — φαίνεται κατ' ἀρχὴν ἱκανὸς νὰ προσφέρῃ. Δι' ὃ καὶ παρὰ τὰς ἐπανειλημμένας εἰς τὰ παρασκήνια ἢ καὶ ἐπισημότερον καταβληθείσας προσπάθειας, ἡ πραγματοποίησις τῆς κατεδείχθη ἀνέφικτος. Δὲν ἔχουν βεβαίως σημασίαν οἱ ἄμεσοι καὶ συγκεκριμένοι λόγοι ἀποτυχίας της, οὔτε ποία εἶναι ἡ ἀκριβὴς διαβάθμισις εἰς τὰς προσωπικὰς ἐκάστον εὐθύνas. Τὸ γεγονός παραμένει ὅτι καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν αὕτην ὅπως καὶ εἰς τὴν ἄλλαν ἀναλόγους ἐν τῷ παρελθόντι, καθαρῶς κομματικοὶ ὑπολογισμοὶ ὑπῆρξαν τὸ ἀληθὲς κίνητρον τῆς ἐπιδειχθείσης ἐκατέρωθεν δυσκαμψίας καὶ ἐματαιώσαν ὅλας τὰς σχετικὰς ἀναληφθείσας πρωτοβουλίας. Ἀπὸ τῆς πλευρᾶς τῆς Ἀντιπολιτεύσεως ἡ ὁμφιοβήτησις ὡς πρὸς τὴν ἐγκυρότητα τῶν τελευταίων ἐκλογῶν καὶ τὴν θέσιν τοῦ Πρωθυπουργοῦ ὡς ἀρ-

χηγοῦ τῆς πλειοψηφίας — κατ' ἀκολουθίαν δὲ καὶ τῆς ἀποσκοπούμενης σὺμμαχικῆς Κυβερνήσεως — προεκάλει βασικὰς ἀντιρρήσεις ἐπὶ τῶν ὁποίων ἡ ἀμελίκτος πραγματικότης καὶ ἐθνικὴ ἀνάγκη τῆς συνεργασίας δὲν εἶχον φαίνεται τὴν δύναμιν νὰ ἐπιβληθῶσιν. Ὁ χρόνος καὶ ἡ κυβερνικὴ φθορὰ θὰ ἔθετον μοιραίως τὰ πράγματα εἰς τὴν θέσιν τῶν! . . . Ἀπὸ τῆς κυβερνητικῆς πλευρᾶς ἐπίσης, ἡ ἀνάγκη τῆς συνοχῆς τῶν τάξεων τῆς πλειοψηφίας καὶ ἡ δυσκολία εἰς τὸ νὰ γίνουν ἀποδεκταὶ ὠρισμένοι προσωπικῆς φύσεως θυσίαι, ἀπετέλεσαν ἀτυχῶς ἀνυπέρβλητα ἐμπόδια. Δὲν ἔλειψαν δὲ καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν αὕτην οἱ «αἰσιόδοξοι» καὶ «δυναμικοὶ» πολιτικοὶ καὶ δημοσιογραφικοὶ κύκλοι οἱ ὅποιοι «δὲν ἔμαθον καὶ δὲν ἐλησμόνησαν τίποτε» ἀπὸ τὴν πολυπαθὴ ἱστορίαν μας τῶν τελευταίων δεκαετηρίδων καὶ οἱ ὅποιοι ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ τῶν νὰ δοκιμάσουν ἀνετώτερον τὰς νεανικὰς τῶν δυνάμεις, δὲν ἤθελον νὰ μερισθῶσι μὲ ἄλλους τὴν ἐξουσίαν ὑποτιμῶντες, εἴτε ἀπὸ ἄγνοιαν εἴτε ἀπὸ ἀδιαφορίαν, τὰς περιστάσεις πρὸς τὰς ὁποίας θὰ εἶχον νὰ ἀντιπαλαίσουν. Καὶ οὕτω, ὑπὸ τὸ περίβλημα βεβαίως πολλῶν βαθυστοχάστων ἐπιχειρημάτων, καὶ ἀμοιβαίας ἐπιρρίψεως εὐθυνῶν, ἅπασαι αἱ σχετικῶς ἀναληφθεῖσαι πρωτοβουλίαι ὠδήγησαν εἰς ναυάγιον. Αἱ ἐπιδείξεις καλῶν διαθέσεων πρὸς συνεννόησιν καὶ ἡ συνειδητοποίησις τοῦ *μεγέθους τῆς ἀνάγκης*, ἡ βία μιᾶς ἀληθινῆς ἐθνικῆς ἀνησυχίας καὶ μίᾳ ἄνευ ἐπιφυλάξεων πολιτικῇ πίστις αἵτινες ἐχρειάζοντο διὰ νὰ γίνουν αἱ καλαὶ αὐταὶ διαθέσεις πραγματικότης.

Καὶ οὕτω ἡ μὲν πλειοψηφία παρέμεινε ἀπόλυτος οἰκοδεσπότης εἰς τὸ μέγαρον τῆς ἐξουσίας μὲ ὅλην τὴν «ἐλευθερίαν κινήσεων» ἀλλὰ καὶ ὅλας τὰς εὐθύνas τὰς ὁποίας τοῦτο συνεπάγεται, ἡ δὲ Ἀντιπολιτεῦσις, ἀμέτοχος εὐθυνῶν, ἐπεδόθη εἰς τὴν ἔντονον ἀξιοποίησιν τῆς φθορᾶς τῆς Κυβερνήσεως ἐν τῇ ἐξουσίᾳ, εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν τῆς ὁποίας ἔθεσε — φυσικὰ — τὸ Κυπριακόν. Ἐξικετεύει σήμερον ὁ Κος ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸς τοὺς ἐπικριτὰς του, νὰ μὴ προσθέτουν εἰς τὰς ἐξ ἀντικειμένου δυσχερείας ἅς συναντᾷ τὸ Κυπριακόν, τὰς δυσχερείας τῶν ἰδικῶν τῶν ἐπιθέσεων. «Διότι αὐτὸ κάμνομεν, — ἔγραφε πρὸ τινῶν ἡμερῶν εἰς τὸ «Βῆμα» — εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ὑβρίζομεν πρὸς ὅλας κατευθύνσεις. Εἰς τὸ ἐσωτερικὸν δεσμεύομεν τὰς χεῖρας τῶν ὑπευθύνων μὲ κατηγορίας περὶ μειοδοσίας. . . Παρουσιάζομεν εἰς τὸν Λαὸν τὰ πράγματα ὥσαν νὰ ἦσαν πολὺ εὐκόλα. Παρασύρομεν εἰς μίαν ἀνυπομονησίαν ἡ ὅποια εἶναι ἀσυμβίβαστος πρὸς τὰς δυνατότητας τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτικῆς. Τί ἐπιδιώκομεν μὲ αὕτην τὴν τακτικὴν; Ποῦ πᾶμε;»

Καὶ ὁ Κος Πρωθυπουργὸς ὁμιλῶν εἰς τὴν Τρίπολιν τὴν 1ην Ὀκτωβρίου π. ἔ. ἐστιγματίζει τὴν διεξαγομένην γύρω ἀπὸ τὸ Κυπριακὸν «πατριδοκαπηλείαν». Προσέθεσεν δὲ: «ἐξ αἰτίας τοῦ μεγάλου αὐτοῦ ἐθνικοῦ θέματος ἔχει δημιουργηθῇ ἓνα κλίμα τὸ ὅποιον ἀπομακρύνει τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τὴν Δύσιν.»

Ἀλλὰ ποῦ εὐρίσκονται τὰ ὄρια αὐτῆς τῆς «πατριδοκαπηλείας» ἢ τῆς «πλειδοσίας» καὶ τῆς ἀληθοῦς ὑπὲρ τῶν ἐθνικῶν συμφερόντων ἀνησυχίας; Καὶ ποῖα Ἑθνικὴ Ἀντιπολίτευσις ὁσονδήποτε, λελογισμένη καὶ ἂν ἦτο, δὲν διεσκέλισε συχνότατα τὰ ὄρια ταῦτα ἐν τῇ ρήμῃ τοῦ λόγου, ἢ τῇ ἀμειλίκτῳ φορᾷ τοῦ πολιτικοῦ ἀνταγωνισμοῦ; Μήπως δὲν ἀνήκει εἰς τὰς σελίδας τῆς χθελισνῆς μόλις ἱστορίας μας ἢ ἐν μέσῳ πολέμου δημιουργία τῆς «Ἀμύνης» τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ ἡ ἐντονος δραστηριότης τῆς πρὸς διάλυσιν τῶν πολεμικῶν μας δυνάμεων; Ἡ ἔνοπλος ἐξέγερσις μέρους τοῦ στρατεύματος ὑπ' εὐθύνην καὶ τῇ προτροπῇ ἐνὸς διασήμου ἐν τούτοις ἐθνικοῦ ἡγέτου τῷ 1935; Ἡ μετὰ τῶν κομμουνιστῶν συνεργασία σειρᾶς ὅλης πολιτικῶν ἡγετῶν ἐν τῇ ἐξορίᾳ τῆς Ἑγγύς Ἀνατολῆς ἢ ὑπὸ τὴν ἐχθρικήν κατοχήν, διὰ τὴν ὑπονόμευσιν τοῦ ἀειμνήστου Βασιλέως Γεωργίου Β'; Ἡ κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ συμμοριτοπολέμου παραπλάνησις μεγάλων καὶ ἱστορικῶν κομμάτων, βαρυσημάντους εἰς τὸ παρελθὸν προσενεγκόντων ὑπηρεσίας εἰς τὸ ἔθνος, πρὸς τὸν ντεφαιτισμὸν καὶ τὴν συνοδοιπορίαν; Μήπως χθὲς ἀκόμη πολιτικοὶ ἀρχηγοὶ κομμάτων αὐτῆς ταύτης τῆς Δεξιᾶς δὲν προηγήθησαν ὅλων τῶν ἄλλων εἰς τὴν προσπάθειαν συνεργασίας μετὰ τῶν κομμουνιστῶν ἀπλῶς καὶ μόνον διότι ὁ ἐκλογικὸς νόμος τοὺς ἐκλείει τὸν δρόμον πρὸς τὴν ἐξουσίαν;

Καὶ πότε ὑπὸ τὰς σκληρὰς καὶ ἀλλόφρονας συνθήκας ὑφ' ἃς λειτουργεῖ ἡ Νεοελληνικὴ Δημοκρατία, τοιοῦτου εἴδους «πλειοδοσίαι», ἐκμεταλλεύσεις καὶ ὑπερβολαί, δὲν ἀπετέλεσαν τὸ θλιβερόν καὶ ἀδυσώπητον παρακολούθημα τῶν δημοσίων συζητήσεων; Πῶς ἦτο δυνατόν ἐπομένως αἱ τεράστιαι δυσχέρειαι, αἱ ἀπογοητεύσεις καὶ αἱ πάσης φύσεως συγκινήσεις ἃς προκαλεῖ ἡ Κυπριακὴ ὑπόθεσις, νὰ μὴ γίνωσιν ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς βορᾶ εὐσπρόσδεκτος τῆς κομματικῆς ἐμπαθείας, νὰ μὴ ζητῶνται διαρκῶς ἐντονώτερον ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν τὰ πλέον ἀδύνατα πράγματα, νὰ μὴ ἀμφισβητοῦνται ἀνὰ πᾶν βῆμα αἱ διαθέσεις καὶ ἡ ἱκανότης τῆς καὶ νὰ μὴ περιάγῃται αὕτη εἰς τὴν ἀδυναμίαν οἰουδὴποτε χειρισμοῦ ἐκ φόβου μὴ οὐτος θεωρηθῇ προδοσία;

Μόνον δταν θὰ γνωσθῇ ἡ ἀληθὴς ἱστορία τοῦ Κυπριακοῦ Ζητήματος κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, θὰ καταστῇ δυνατὸν νὰ ἐκτιμηθῇ τὴ ἐστοίχισεν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀλλὰ πρὸ παντὸς εἰς τὴν Κύπρον ἢ ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας διαχειρίσεις τοῦ θέματος. Ἀλλὰ μόνον ἀρχαριοὶ εἰς τὴν πολιτικὴν ζωὴν τῆς χώρας, ἀπιθάνως ἀφελεῖς, ἢ κομματικῶς ὑστερόβουλοι ἦτο δυνατόν νὰ μὴ γνωρίζουν ὅτι αὐταὶ ἀκρεβῶς θὰ ἦσαν αἱ συνθήκαι ὑφ' ἃς ἐν τῷ συγκλονιστικῷ ἐθνικῷ θέμα, τῶσον βαθέως διεγείρον συγκινήσεις εὐγενεῖς καὶ πάθη ἀδελφάγα, θὰ ἀντιμετωπίζετο καὶ ὅτι ἐπομένως ἐάν τῶντι αἱ δυσχέρειαι τῆς ἐπιλύσεώς του ἦσαν μεγάλαι, ὡς ἐπεπενα γινώσκωμεν, ἐάν τῶντι ἡ διάρκεια τῆς ἐθνικῆς μας προσπάθειας ἦτο τῶσον μεγάλη καὶ αἱ ἐμ-

πλοκαὶ αὐτῆς πρὸς ὅλα τὰ νεῦρα τῆς Ἑθνικῆς ζωῆς τῶσον ἄμεσοι — ὡς ἐπεπενα ἐπίσης γινώσκωμεν — δὲν ἐπετρέπετο, δὲν ἦτο καὶ δυνατὴ ἡ ἐπιτυχὴς διεξαγωγή της, χωρὶς τὸ ἀπαράιτητον ὑπόστροφμα ἐσωτερικῆς σταθερότητος καὶ ἰσχύος, τὸ ὁποῖον μόνον μία *Κυβέρνησις Ἑθνικῆς Συνεργασίας* ἦτο δυνατόν νὰ δώσῃ. Ἀποτελεῖ ἀξίωμα τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς ἰσχύος ὅφ' ὅλα τὰ πολιτεύματα καὶ εἰς ὅλας τὰς ἐποχὰς καὶ εἰς ὅλας τὰς χώρας ὅτι οὐδεμία προσπάθεια μεγάλης ὀλκῆς δύναται νὰ ἀναληφθῇ ἐπὶ τοῦ διπλωματικοῦ ἢ στρατιωτικοῦ πεδίου, ἐάν δὲν ἔχει προηγουμένως στερεὰ θεμελιωθῇ ἐπὶ μιᾶς ἐσωτερικῆς σταθερότητος καὶ ἰσχύος. Εἰς τὴν παραγνώρισιν αὐτοῦ τοῦ ἀξιώματος συνετρίβησαν καὶ αἱ πλέον μεγαλόπνοοι προσπάθειαι ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Περικλέους καὶ τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου μέχρι τῆς Μικρασιατικῆς πολιτικῆς τῆς συγχρόνου ἐποχῆς. Ἀπεδύθημεν ἐν τούτοις εἰς τὴν κολοσιαίαν ἐθνικὴν προσπάθειαν τοῦ Κυπριακοῦ ζητήματος ἥτις ἐμελλε ἀναγκαστικῶς νὰ μᾶς θέσῃ εἰς ἀντίθεσιν πρὸς τὰς ἰσχυρωτέρας δυνάμεις τοῦ Κόσμου, καὶ νὰ δημιουργήσῃ πάσης φύσεως ἐξωτερικὰς καὶ ἐσωτερικὰς ἐμπλοκάς, μετὰ τὴν σχετικὴν ἀμεριμνησίαν μεθ' ἧς εἴχομεν συνειθίσῃ εἰς τὴν ἰδιωτικὴν ζωὴν νὰ ἀντιμετωπίζομεν τὰς περιπετείας ἐνὸς δικαστικοῦ ἀγῶνος ἢ τὸ πολὺ—πολὺ τὰς συγκινήσεις τῶν δημαρχιακῶν ἐκλογῶν. Ὄταν ἤρχισαν αἱ πρῶται δυσχέρειαι νὰ γίνωνται αἰσθηταί, μετὰ τὴν Τριμερῇ Διάσκεψιν τοῦ Λονδίνου τὰ γεγονότα τῆς Κωνσταντινουπόλεως, τὴν δευτέραν προσφυγὴν εἰς τὸν Ο.Η.Ε. καὶ τὴν ἀπόρριψιν τῆς, δὲν εὐρομεν ἄλλῃν καλυτέραν διέξοδον παρὰ τὴν «ἐκκαθαρίσιν» τῆς καταστάσεως διὰ τῆς προσφυγῆς εἰς ἐκλογὰς μετ' ἀθέλητον βεβαίως ἀλλὰ πάντως φυσικὸν ἀποτέλεσμα, νὰ σμικρυνθῇ ἡ βάσις τῆς κυβερνητικῆς πλειοψηφίας καὶ νὰ ἐνταθοῖν ἀφορητῶς αἱ ἐσωτερικαὶ μας ἀντιθέσεις ! !.

Καὶ σήμερον ἔτι, ἐν μέσῳ μιᾶς ἀτμοσφαίρας προϊούσης ἀνησυχίας τὴν ὁποῖαν προκαλοῦν αἱ διαδικαστικαὶ ἀναγκαιότητες εἰς τὸν Ο.Η.Ε, ἡ στάσις τῶν ἰσχυρωτέρων φίλων μας, ἡ ἀπειλὴ τοῦ διαμελισμοῦ τῆς Μεγαλονήσου, καὶ αἱ ἄλλαι εὐρύτεραι ἐμπλοκαὶ τοῦ ζητήματος, ἀκούεται ἀπὸ πολλῶν πλευρῶν ὡς βαθυστόχαστος καὶ θαρραλέα πολιτικὴ διὰ τὴν περίπτωσιν νεωτέρων ἀπογοητεύσεων... ἡ προσφυγὴ εἰς τὸν Λαὸν τὴν ἀνοίξιν διὰ νὰ «ἐκκαθαρισθῇ» καὶ πάλιν ἡ κατάστασις καὶ νὰ «τεθῶσιν ἐὺθέως» πρὸ τοῦ Λαοῦ τὰ ζητήματα... Διὰ τὴν περίπτωσιν δηλ. τὴν ὁποῖαν ὑπὲρ πᾶσαν ἄλλην, θὰ ἐχρειάζετο *θαρραλέα ἀνάληψις εὐθυνῶν, μέχρις αὐτοθυσίας, αὐταπάργνησις καὶ σὺν σπειρώσει τῶν πολιτικῶν δυνάμεων τῆς χώρας, πρὸς χάραξιν μιᾶς βαρείας εἰς συνεπείας πολιτικῆς*, ἡ πολιτικὴ μας ἡγεσία δὲν θὰ εὕρισκε τίποτε καλυτέρον νὰ ἀποτολήσῃ παρὰ νὰ παραδώσῃ τὰς εὐθύνας τῆς εἰς τὸν ἐκλογικὸν σύλλογον τῆς χώρας. Δὲν εἶναι βεβαίως δυνατόν νὰ γνωρίσῃ τις, τί πρῶτον πρέπει νὰ θαυμάσῃ εἰς τοιοῦτου εἴδους

βαθυστοχάστους αυτοσχεδιασμούς : την ελαφρότητα, την ιδιοτέλειαν ή την ανάληπτον εγκληματικότητα ; !

Δέν βλέπομεν βεβαίως σοβαρόν τινα κίνδυνον ὅπως ἐμπλακῶσιν εἰς τοιοῦτου εἴδους συλλογισμοὺς τὰ σοβαρώτερα μέλη τῆς πολιτικῆς μας ἡγεσίας. Ἄλλ' ἐν τῇ συγχύσει τῶν συναισθηματικῶν ἀναταραχῶν καὶ τῇ ὀλισθηρότητι τοῦ ἐδάφους τὸ ὁποῖον ἔχουν δημιουργήσῃ αἱ πάσης φύσεως διασπαστικαὶ τάσεις αἱ ἐλλοχεύουσαι ἐν τῇ κυβερνητικῇ πλειονοψηφίᾳ, καὶ ἡ περιφλεγὴς ἀνυπομονησία ἐκείνων οἱ ὁποῖοι, ἐκτὸς τῆς Βουλῆς κατὰ τὸ πλεῖστον, ἐπιθυμοῦσι νὰ σώσωσι τὸν τόπον εἰσερχόμενοι ἐν αὐτῇ, δέν εἶναι δύσκολον νὰ δημιουργηθῶσι καταστάσεις ὁμαδικῆς ἀνησυχίας καὶ ψυχώσεις ἀπολυτρώσεως ἐξ αὐτῆς, ἐμφανίζουσαι ὡς μόνην ἀπομένουσαν διέξοδον τὴν νέαν « ἐ κ κ α θ ἄ ρ ι σ ι ν » τῆς καταστάσεως διὰ προσφυγῆς εἰς ἐκλογάς. Ἡ πρὸς ἐκλογάς τροπὴ θὰ ὁμοίαζε τότε μὲ φυγὴν πρὸς τὸ ἄγνωστον ἐνὸς κόσμου τὸν ὁποῖον καταδιώκουν τὰ φαντάσματα τῆς εὐθύνης καὶ καταταρυνεῖ τὸ ἄγχος τῆς συγχύσεως.

Διὰ τοῦτο—ἂν καὶ θὰ ἦτο ἄλλως περιττόν—ἐπιβάλλεται νὰ συνοψίσωμεν ψυχραίμως τοὺς λόγους διὰ τοὺς ὁποίους μία τοιαύτη νέα περιπέτεια θὰ ἀπετέλει πρόσθετον καὶ σοβαρώτεραν ἔτι χειροτέρευσιν τῆς καταστάσεως.

Νέαι ἐκλογαὶ θὰ παρέδιδον καὶ πάλιν τὸν τόπον εἰς μίαν πολύμηνον ἔντονον ἀναταραχὴν, κατὰ τὸν χρόνον ἀκριβῶς ἐκεῖνον καθ' ὃν θὰ ἐχρειάζετο νὰ ληφθῶσι ψυχραίμως καὶ μὲ τὴν μεγίστην δυνατὴν ἐθνικὴν ἐνότητα αἱ σοβαρώτεροι τῶν ἀποφάσεων. Ἐὰν αἱ ἐκλογαὶ ἐπρόκειτο νὰ διεξαχθοῦν ὑπὸ τῆς παρούσης Κυβερνήσεως καὶ μὲ τὸ ἴδιον ἐκλογικὸν σύστημα—διὰ νὰ εἶναι σύντομος ἡ προεκλογικὴ περίοδος—ἡ ἐσωτερικὴ κρίσις θὰ ἦγετο εἰς ἀληθῆ παροξυσμόν, διότι ἡ Ἀντιπολιτευσὶς προφανῶς θὰ θεωρήσῃ τελείως ἀπαράδεκτον τοιαύτην λύσιν καὶ θὰ μετέλθῃ πᾶν μέσον πρὸς ματαίωσιν τῶν. Δέν εἶναι δύσκολον νὰ προῖδῃ τις ἕως ποῦ θὰ φθάσουν ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τὰ πράγματα. Ἐὰν, ἀντιθέτως, αἱ ἐκλογαὶ πρόκειται νὰ διενεργηθῶσιν ἐπὶ τῇ βάσει ἄλλου ἐκλογικοῦ συστήματος γενικωτέρας ἀποδοχῆς, ἡ ἐπεξεργασία καὶ ἡ ἐπιψήφισις τοῦ θὰ ἀπῆται προδήλως μακρὰς συζητήσεις καὶ ἀντιδικίας. Ἡ προοπτικὴ ὅμως τῶν προσεχῶν ἐκλογῶν, θὰ ἐδημιούργει ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς προεκλογικὴν ἀτμόσφαιραν ἥτις—ἀδιάφορον *πότε θὰ ἐπραγματοποιῶντο αἱ ἐκλογαὶ*—θὰ ἀνέκοπτε ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς, πᾶσαν ἄλλην σκέψιν καὶ πρωτοβουλίαν.

Αἱ ἐκλογαὶ θὰ διεξήγοντο καὶ πάλιν μὲ ἐπίκεντρον τὸ Κυπριακὸν καὶ μοιραία θὰ ἦτο καὶ πάλιν ἡ περὶ αὐτὸ πλειοδοσία. Ἀντὶ τῆς νηφαλίας καὶ ρεαλιστικῆς ἀνασκοπήσεως τοῦ πρακτέου, θὰ ἐπεδιδόμεθα καὶ πάλιν εἰς τὴν πλειοδοσίαν τὴν ὁποῖαν τόσον εὐστόχως ἐχαρκτήρισαν ὁ κ. Πρωθυπουργὸς καὶ ὁ κ. ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργός. Δέν θὰ εἵρχοντο εὐθέως πρὸ τοῦ Λαοῦ συγκεκριμέναι καὶ πραγματοποιήσιμα λύσεις ἀλλὰ συνθή-

ματα διεγερτικὰ καὶ ἀνεφάρμοστα ὑποσχέσεις. Καὶ ἡ Κυβέρνησις τῆς αὔριον θὰ προέκυπτε βεβαρυμένη ἀπὸ ὑποθήκας δημιουργούσας κατάστασιν χειροτέραν καὶ ἐκείνης τὴν ὁποῖαν αἱ ἐκλογαὶ θὰ ἐπεδίωκον νὰ «ἐκκαθαρίσουν».

Ἡ πλειοδοσία ἐπὶ τοῦ Κυπριακοῦ καὶ αἱ ἄλλαι δξότητες τῆς σημερινῆς καταστάσεως θὰ ἠνάγκαζον τὰ κόμματα εἰς τὸ νὰ ἐνισχύσωσιν ὅπως—ὅπως τὰς θέσεις τῶν, εἴτε δι' ἀθεμίστων πάσης φύσεως συνεργασιῶν, εἴτε διὰ τῆς ἀξιοποιήσεως πάσης προελεύσεως καὶ ποιότητος κομματικῶν συντελεστῶν, εἰς ἔκτασιν σοβαρώτεραν ἐκείνης τὴν ὁποῖαν διεπιστώσαμεν κατὰ τὰς τελευταίας ἐκλογάς. Ὁ Μύθος τῆς ἀνακαινίσεως τοῦ πολιτικοῦ μας ὀργανισμοῦ καὶ τῆς ἀναγεννήσεως τῶν συνθηκῶν τοῦ πολιτικοῦ μας θὰ ἐτίθετο καὶ πάλιν «προσωρινῶς Ἀρχεῖον». Καὶ εἰς τὸ τέρμα ὧν αὐτῶν θὰ προέκυπτε μία Βουλὴ ἀνάλογος ὧν τῶν τελευταίων—μὲ ἐπιφανειακὰς μόνον μεταλλαγὰς εἰς τὰς ἀριθμητικὰς σχέσεις τῶν κομμάτων τὰς ὁποίας θὰ προεκάλουν αἱ πολιτικαὶ μετακινήσεις τῶν μαζῶν. Ἡ χώρα δέν θὰ ἔλυε καὶ πάλιν τὰ προβλήματά της, ἀκριβῶς ὅπως δέν ἔλυσε τίποτε μὲ τὰς ἐκλογάς τοῦ παρελθόντος Φεβρουαρίου. Θὰ ἔμεναν μόνον, ἡ διαδόμπευσις τοῦ πολιτικοῦ μας βίου ἐκ τῆς τόσο συχνῆς προσφυγῆς εἰς τὰς κάλπας, ἡ καλλιέργεια τῆς εἰς τὸ ἐξωτερικὸν λανθανούσης ἐντυπώσεως περὶ ἀσταθείας τῆς ἐσωτερικῆς μας καταστάσεως... καὶ μία νέα διασπάθισις δημοσίου πλούτου τὴν ὁποῖαν ἐκάστη ἐκλογὴ συνεπάγεται. Δέν πρέπει δὲ βέβαια νὰ ὑποτιμᾶται καὶ ἡ τελευταία αὕτη «λεπτομέρεια» καθ' ἣν ὑπὸ τὰς σημερινὰς συνθήκας τοῦ πολιτικοῦ μας βίου ἐκλογαὶ δέν σημαίνουν ἀπλῶς δαπάνας διὰ τὴν κίνησιν αὐτοῦ τούτου τοῦ ἐκλογικοῦ μηχανισμοῦ, ἀλλὰ καὶ τὴν τεραστίαν ἀφαίμαξιν τὴν ὁποῖαν ἐκάστοτε συνεπάγονται αἱ μυριάδες τῶν νεοδιοριζομένων εἰς τὰς παραμοιὰς ἐκλογῶν—καὶ μονιμοποιουμένων ἐν πολλοῖς μετέπειτα—αἱ μετακινήσεις ἀνθρώπων, τὰ ἐν σπουδῇ συντελούμενα προεκλογικὰ παραγωγικὰ ἔργα, αἱ πάσης φύσεως παραχωρήσεις εἰς ὀργανωμένα συλλογικὰ συμφέροντα, τὸ πλήρες τέλος σταμάτημα καὶ ξεχωρβάλωμα τοῦ κρατικοῦ μας ὀργανισμοῦ.

Τὸ Πολίτευμά μας, ἀκολουθοῦν ἐν προκειμένῳ ὅ,τι συμβαίνει εἰς ὅλας τὰς κοινοβουλευτικὰς δημοκρατίας τοῦ κόσμου, δέν καθώρισε εἰκὴ καὶ ὡς ἔτυχε μίαν τετραετὴ διάρκειαν ἐκάστης Βουλῆς. Ἡ Συνταγματικὴ αὕτη προθεσμία, ἀποτελεῖ ἐν οὐσιῶδες στέλεχος εἰς τὸ σύμπλεγμα τῶν συνταγματικῶν διατάξεων, δι' ὧν ἐξασφαλίζεται ἡ σταθερότης ἐν τῷ τόπῳ καὶ δέν ἐπιτρέπεται ὁ κατ' ἐξαιρέσιν παραμερισμὸς τῆς, παρὰ μόνον ὅταν σημαντικοὶ καὶ οὐσιαστικοὶ λόγοι ἐπιβάλλουν τὴν διαδικασίαν τῆς διαλύσεως. Δέν δύναται νὰ γίνηται προσφυγὴ εἰς αὐτὴν μὲ τὴν ἐλαφρότητα μὲ τὴν ὁποῖαν τὸ ἐπράξαμεν κατὰ τὰ τελευταία ἔτη διὰ νὰ δοκιμάσουν—κατ' οὐσίαν—ἀπλῶς τὴν τέχνην τῶν ἀνυπόμονοι πολιτικοὶ ἀρχηγοὶ καὶ νὰ θάλλωνται αἱ ἀγωνιστικαὶ διαθέσεις τῶν ἄλλων χωρὶς νὰ διασείσωμεν ἐπικιν-

δύνως τὰ θεμέλεια τοῦ δημοσίου μας βίου. Ἐχει καὶ ὁ ἀνθρώπινος κόρος καὶ ἡ πολιτικὴ φθορὰ καὶ ἡ ἀνάγκη ἀναπνεύσεως τοὺς ἐκ τῆς φύσεως περισπασμούς της, ἡ δὲ τεχνικὴ ἐπιτάχυνσις τοῦ ρυθμοῦ των, μοιραίως καταλήγει εἰς ἐξάρθρωσιν τοῦ δημοσίου ὀργανισμοῦ. Καὶ ὁ Θρόνος τοῦ ὁποίου ἀποκλειστικὴ προνομία εἶναι ἡ διάλυσις, ἔχει ἐπὶ τοῦ προκειμένου πρὸ παντὸς τὸν λόγον.

Εἶναι ἀνάγκη λοιπὸν νὰ σοβαρευόμεθα περισσότερον προκειμένου νὰ ἀντιμετωπίσωμεν ἐνδεχόμενα ἅτινα ὅλοι ἐκθύμως ἀπευχόμεθα, ἀλλὰ τὰ ὁποῖα λὶαν πιθανὸν νὰ εὐρίσκωνται ἐπὶ θύραις. Περιστάσεις ἐκτάκτου κρισιμότητος ὡς ἐκεῖναι αἱ ὁποῖαι ἐδημιουργήσαν ἐκ τῆς αὐρροῆς πολλῶν ἐσωτερικῶν πολιτικῶν ἀνωμαλιῶν, πρὸς τὰς ἐπιπτώσεις ἐνὸς τεραστίου καὶ δυσχερεστάτου ἐθνικοῦ θέματος, δὲν ἀντιμετωπίζονται μὲ προχείρους ἐξοικονομήσεις ἢ σπασμωδικὰς ἐνεργείας πρὸ παντὸς τὴν ἐγκατάλειψιν εἰς τὸ ἄδηλον τῆς φορᾶς τῶν πραγμάτων. Θέτουν προβλήματα ἄμεσα καὶ ὑπαγορεύουν εὐθύναν εἰς τὴν πολιτικὴν ἡγεσίαν, τὰς ὁποίας δὲν δύναται νὰ ὑπεκφύγῃ, εἴτε σήμερον εἴτε αὔριον εἴτε ἀναβαπτισθῇ κατ' ἐπανάληψιν εἰς τὴν λαϊκὴν ἐτυμηγορίαν εἴτε ὄχι. Ἐχομεν ὑποδείξῃ ἀπὸ τῶν στηλῶν τούτων ἀπὸ ἔτους καὶ πλέον ἐν πλήρει ἐπιγνώσει τῶν σοβαρῶν ὑποτροπῶν τοῦ μεγάλου Κυπριακοῦ θέματος τὴν μὲν ὅτι νὰ δυνατὴν καὶ ἐθνικῶς ὠφέλιμον πολιτικὴν λύσιν (Πολιτικὰ Φύλλα τῆς 1]3]56 6-37-42) *τὴν λύσιν μιᾶς Κυβερνήσεως εὐρυτέρας Ἐθνικῆς βάσεως ἣτις καὶ τὸ Κυπριακὸν θὰ εἶχεν ἀντιμετωπίσει ὑπὸ τελείως διαφόρους ἐσωτερικὰς προϋποθέσεις καὶ τὴν προκύψασαν διὰ τῶν τελευταίων ἐκλογῶν εὐρυτέραν πολιτικὴν ἀνωμαλίαν θὰ εἶχεν ἐμπράκτως ἐκκαθαρίσῃ.* Ἐὰν ὑπάρχῃ ἄλλη λύσις καλυτέρα ἢς προβληθῇ δημοσίᾳ πρὸς συζήτησιν. Ἄς μὴ ψυθιρίζονται ὡς «λύσεις» αὐτοσχεδριασμοὶ οἵτινες, ὑπὸ τὴν πλέον ἐπιεικὴ κρίσιν δὲν προσδίδουν ἄλλο τι παρὰ πανικὸν ἐνώπιον τῶν εὐθυνῶν ἢ μικρόνουν καὶ μικρόψυχον κομματικὴν ὑστεροβουλίαν. Αἱ παροῦσαι περιστάσεις δὲν διαγράφουν ἐξ ἀντικειμένου *παρὰ μίαν μόνον λύσιν.* Τὸ συντομώτερον λοιπὸν τὸ καλύτερον. Ἀλλως, θὰ ἔχῃ ἀποδειχθῇ εἰς βάρος τῆς χώρας ὅτι ὁ πολιτικὸς κόσμος ἐν τῷ συνόλῳ του, δὲν εὐρίσκεται εἰς τὸ ὕψος τῶν περιστάσεων. Καὶ τὰς ἐκ τούτου συνεπείας, ὅταν ἡ διαπίστωσις τοῦ καταστῆ κοινὴ συνείδησις, οὔτε θὰ ἐπιθυμήσῃ οὔτε θὰ δυνήθῃ οἰοσθῆποτε νὰ ἀνακόψῃ.

Π. ΠΙΠΙΝΕΛΗΣ

ΤΟ ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ ΔΙΑΓΓΕΛΜΑ ΤΗΣ 1ης ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

Οἱ ἀναγνώσται τῶν «Πολιτικῶν φύλλων» θὰ ἐδοκίμασαν, εἴμεθα βέβαιοι, αἰσθηματικὴν ἀνακουφίσεως ἰδιαιτέρας δι' ὅσα ἡ Α.Μ. ὁ Βασιλεὺς ἐθεώρησε σκόπιμον νὰ τονίσῃ εἰς τὸ διάγγελμά του τῆς 1ης Ἰανουαρίου σχετικῶς πρὸς τὸ μέγα Οὐγγρικὸν δρᾶμα.

Διότι ἀπὸ διμήνου περίπου δὲν ἐπαύσαμεν ἐξαιρόντες τὴν ἰδιαιτέραν σημασίαν τῶν οὐγγρικῶν γεγονότων διὰ τὴν θέσιν τῆς χώρας μας, καὶ τὸ τερατώδες τῆς τηρουμένης ἐπὶ τοῦ προκειμένου στάσεως τῶν ἀρμοδίων. Μόνον δημοσιογράφοι καὶ μικροπολιτικοὶ ὑποαναπτόμενοι πνευματικῶς χώρας, λύνοντες ὅλα τὰ προβλήματα μὲ τὴν εὐκολίαν καὶ τὰς διπλωματικὰς μικρο-

πιονηρίας συζητήσεων τῶν καφενείων, ἦτο δυνατόν νὰ μὴ ἀντιληφθῶν τὴν θεμελιώδη σημασίαν τῆς οὐγγρικῆς ἐπαναστάσεως δι' ὁλόκληρον τὴν ἀνθρωπότητα, καὶ διὰ τὴν Ἑλλάδα ἰδιαιτέρως. Διότι βεβαίως ἡ Ἑλλάς δὲν εἶναι ἐγκατεστημένη εἰς μίαν ἀπόμερον νησίδα μακρυνοῦ ὠκεανοῦ, ὅπου ἀμέριμνος νὰ διασκεδάσῃ τὴν ἀνίαν τῆς μετὰσιέντης καὶ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς «Ἐστίας». Ζῇ εἰς τὸ μέσον ἐνὸς κόσμου συγκλονιζομένου ἀπὸ πάσης φύσεως ἀναταραχᾶς, αἵτινες ὅλοι ἔχουν τὸ ἐπίκεντρον τῶν ἐλπίδων τῆς Ῥωσσίας καὶ τὴν Κεντρικὴν Εὐρώπην. Ἡ Α.Μ. ὁ Βασιλεὺς ὑπὲρ πάντα ἄλλον εἰς τὸν τόπον μας, φύσει καὶ θέσει ἐνήμερος τῆς διεθνούς θέσεως τῆς χώρας μας καὶ τῆς σημασίας τῶν γύρω μας διαδραματιζομένων, δὲν ἦτο δυνατόν νὰ μὴ ἐπισημάνῃ τὴν ὑπαρξίν τῶν ἀναταραχῶν αὐτῶν τόσο ἐγγὺς τῶν συνόρων μας συσσωρευμένων καὶ νὰ μὴ ἐξάρῃ τὴν σπουδαιότητα τῶν. Ἐὰν ἐχρειάσθῃ πρὸς τοῦτο τὸ Βασιλικὸν διάγγελμα τῆς 1ης Ἰανουαρίου, τοῦτο ἀσφαλῶς πρέπει νὰ ἀποδοθῇ εἰς μίαν ἐντελῶς δικαιολογημένην πρόθεσιν ὅπως ὑπογραμμισθῇ αὕτη ἐντονώτερον, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ ὅτι ἀτυχῶς τόσο ἐβράδυνεν ἐπισήμως ἡ Ἑλλάς νὰ ὁμιλήσῃ δι' ἄλλων ὀργάνων τῆς τὴν γλῶσσαν, τὴν ὁποίαν ἡ ἱστορία της καὶ τὰ συμφέροντά της τῆς ἐπιβάλλουν. Ἡμέχρι τῆς 1ης Ἰανουαρίου σιωπὴ ἐκ μέρους ἐκείνων οἵτινες εἶχον πρὸ παντὸς ἄλλου καθήκον νὰ ὁμιλήσουν, ἐγένετο ἐν ὁρματικῇ ἀποστολῇ καὶ ἐδημιούργησε παρεξηγήσεις σοβαρὰς εἰς βάρος μας, χωρὶς βεβαίως οὐδενὸς ἄλλου ἐθνικοῦ θέματος τὴν προώθησιν νὰ βοηθῇ, τὰς παρεξηγήσεις δὲ αὐτὰς ἦλθεν ἀσφαλῶς νὰ ἐπιτείνῃ καὶ ἡ τελευταία στάσις τῶν ἀντιπροσώπων μας εἰς τὸ Στρασβοῦργον, οἵτινες συνεδύσαν τόσο ἀτέχνως τὴν στάσιν μας ἐναντι τοῦ Οὐγγικοῦ πρὸς τὸ Κυπριακόν, διότι ἀποτελεῖ τῶντι παιδαριώδη ἀφέλειαν τὸ νὰ φανταζόμεθα ὅτι μὲ αὐτοῦ τοῦ εἵδους τὰς κουτοπὸνηρίας καὶ τὰς «νάξιας» κατωρθώσωμεν ἄλλο τίποτε παρὰ νὰ δίδωμεν ἐπιχειρήματα εἰς ὅσους ἐπικαλοῦνται τὰς «ἀβεβαιότητας» τῆς Ἑλληνικῆς πολιτικῆς διὰ νὰ ἀποκρούουν ἢ ταρπιλλίζουν τὰ αἰτήματά μας διὰ τὴν Κύπρον καὶ νὰ στη-

ρίζουν δλην τὴν τὴν πολιτικὴν ἐν Μ. Ἀνατολῇ ἐπὶ τοῦ ἐμόνου ἀσφαλοῦς συμμάχου» τῆς Τουρκίας.

Δὲν ἀνεμόμεν βεβαίως ἀπὸ τὸν κίτρινον τύπον «Ἐστία» π.χ. κ.τ.λ. - νὰ ἀναγνωρίσῃ ὅλα αὐτὰ τὰ πολὺ ἀπλὰ πράγματα. Συζήτησις μὲ τοιοῦτου εἵδους ἐντυπα εἶναι ἄλλως τε πλέον ἢ ἀσκοπος. Σημειοῦμεν ἁπλῶς τὰ σχόλια τῶν ἐντύπων αὐτῶν ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ διαγγέλματος, ὅχι διὰ νὰ ἀντικρούσωμεν, ἀλλὰ διὰ νὰ ἐπισημάνωμεν δι' ἄλλην μίαν φορὰν τὴν βαρεῖαν παράλειψιν τῆς Κυβερνήσεως ἣτις ὠφείλει, πρώτη καὶ ἀπὸ μακροῦ προκειμένου περὶ τόσο σοβαροῦ θέματος, νὰ εἴπῃ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα εἶπεν ἡ Α.Μ. ὁ Βασιλεὺς καὶ νὰ μὴ ἀφίγῃ τοὺς ἐν Ν. Ὑόρκῃ ἐκπροσώπους της νὰ ὁμιλοῦν καὶ νὰ ἐνεργοῦν ὡς ἂν ἦσαν ἐξ ἀγχιστείας συγγενεῖς πρὸς τὰ κράτη τοῦ Παραπετάσματος. Μὲ τὴν σαρδανάπαλον αὐτὴν πολιτικὴν μας θὰ καταλήξωμεν πολὺ συντόμως χωρὶς οὐτε ἓνα φίλον. Καὶ αὐτοῦ τοῦ εἵδους ἡ πολιτικὴ, δύναται ἴσως νὰ θεωρηθῇ ὡς «ἐπιδείξις δυναμιζμοῦ» ἢ ὡς «πολιτικὴ ἀποκλειστικῶς ἑλληνική», ἐπληρώθη ὅμως πάντοτε ἕως τῶρα ὁσάκις ἠσκήθη πᾶρα πολὺ ἀκβριβά, ὥστε νὰ θέλγῃ ἄλλον τίνα ἐκτὸς τῶν ἐξ ἐπαγγέλματος δημοκόπων καὶ τῶν ἀθεραπεύτως κενῶν κεφαλῶν.

Η ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗ ΔΙΑΣΤΑΣΙΣ

Ἡ ὑπόθεσις τῆς διαφυγῆς τοῦ βουλευτοῦ Παναεμμανουήλ, καὶ αἱ ἐπικρίσεις κατὰ τοῦ προεδρείου τῆς Βουλῆς ὅτι δὲν διεπεραίωσε ταχέως τὴν αἰτήσιν τοῦ εἰσαγγελέως περὶ ἄρσεως τῆς βουλευτικῆς ἀουλίας τοῦ μᾶς ἀναγκάζουν ἐν πνεύματι δικαιοσύνης νὰ υπεραιμυνηθῶμεν τοῦ κ. Προέδρου τῆς Βουλῆς. Ἐχομεν ὑπ' ὄψιν μας εἰκοσιπέντε (25) ἀκριβῶς ἐκθέσεις τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ παρομοίων αἰτήσεων τοῦ εἰσαγγελέως αἵτινες ἅπασαι διεκπεραιώθησαν ἐν μίᾳ καὶ μόνῃ ἡμέρᾳ κοινοβουλευτικῆς ἐργασίας, τῇ 13ῃ Δεκεμβρίου π.ε. Ἐμπειριστατωμένως ἐρευνήσας τοὺς σχετικούς φακέλους, ἡ ἐπιτροπὴ ἔκρινεν, πράγματι, ἐφ' ὅσον αὐτῶν ἐν μίᾳ καὶ μόνῃ ἐσπέρα ὅτι δὲν πρέπει νὰ γίνωνται δεκταὶ αἱ αἰτήσεις αὗται. Ἀφορῶσι δὲ αἱ

σχετικά μηνύσεις πάσης φύσεως αδικήματα, από της ανθρωποκτονίας, της παραβιάσεως σφραγίδων, απάτης, αὐτοδικίας, φθορᾶς ξένης περιουσίας μέχρι της συκοφαντικῆς δυσφημῆσεως καὶ ἔξυβρίσεως. Ἐννοοῦμεν βεβαίως τὴν ἐπικρατήσαν φαινεται «ἀρχή» ὅπως μὴ χορηγῆται ἡ ἀρεὶς ἀσουλίας εἰκὴ καὶ ὡς ἔτυχε, διὰ τὰ μὴ δίδεται εὐχερῶς ἡ δυνατότης διασυρμῶν τῶν ἐκπροσώπων τοῦ λαοῦ, ἰδιαίτερος ἐκτεθειμένων εἰς κατηγορίας πολιτικῶν ἀντιπάλων. Θὰ μᾶς ἐφαίνετο βεβαίως πολὺ προτιμότερος δι' αὐτοὺς ὁ δρόμος τῆς διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως ἀπαλλαγῆς τῶν. Ἄλλ' ἔχει ἐπὶ τέλος καὶ συναδελφικὴ ἀλληλεγγύη τὰ δικαιώματά της. Ὅταν ὁμως τοιοῦτου εἶδους «ἀρχαί» ἔχουν καθιερωθῇ προκειμένου περὶ «μικροπαραπτώματων» ὡς ἡ ἀνθρωποκτονία ἢ ἡ ἀπάτη, δὲν καταλήγει νὰ ἀποτελῇ ἐλαφρὸν φαρμακὸν ἢ ἀπαίτησιν νὰ ὑποβληθῇ ἡ Βουλὴ εἰς τὴν ταλαιπωρίαν τῆς ἀσκήσεως τοῦ ἔργου τῆς ἐπὶ μίαν ἀκόμη ἡμέραν ἀπλῶς καὶ μόνον διὰ τὰ μὴ βραδύνη ἢ παραπομπὴ ἐνὸς ἄλλου «ἀτυχῆσαντος» συναδέλφου...!!

Ο ΔΙΑΒΟΛΟΣ καὶ ὁ... ΑΓΙΟΣ ΑΝΤΩΝΙΟΣ

Ὁ Πάπας ἐτιμώρησε κάποτε τὸν Ἅγιον Ἀντώνιον διότι διέπραξε... τὸ καλὸν εἰσηγήσει τοῦ Διαβόλου. Τὴν χριστιανικὴν αὐτὴν ἀρχὴν ἐφαρμόζοντες καὶ εἰς τὸν τόπον μας ὅταν δὲν θέλομεν νὰ ἀκολουθήσωμεν ἐν καλὸν παράδειγμα, ὅποτε ὑποτιμῶμεν καὶ διασύρομεν τὸν παρέχοντα αὐτό. Αὐτὸ κατὰ κανόνα συμβαίνει καὶ μετὰ τὰ ἀξιώματα τοῦ Ἀγγλικοῦ Συνταγματικοῦ Δικαίου τὰ ὁποῖα ἐν τούτοις ἀπετέλεσαν κατὰ κοινὴν ἐκτίμησιν τὸ ἐργαστήριον ἐν τῷ ὁποίῳ διεμορφώθησαν ἡ πολιτικὴ πράξις καὶ θεωρία τοῦ συγχρόνου Κοινοβουλευτικοῦ πολιτεύματος. Μετὰ τὸν ἐν τούτοις νὰ θεωρηθῶμεν... ὅργανα τοῦ Διαβόλου, δὲν δυνάμεθα νὰ μὴ ἐξάρωμεν τὰ διδάγματα τὰ ὁποῖα ἡ τελευταία πολιτικὴ κρίσις ἐν Ἀγγλίᾳ παρέχει ἀπὸ πολλῶν πλευρῶν.

Ἐν πρώτοις ἐν μάθημα πολιτικῆς εὐθύλειας: πολιτικὸς ἀσθενήσας σοβαρῶς μὲν ἄλλ' ὅχι κατὰ τρόπον καθιστώντα τελείως ἀδύνατον τὴν ἀσκήσιν τῶν καθηκόντων του, ὑποβάλλει τὴν παραίτησιν του εἰς τὴν Βασι-

λισσαν καὶ παραιτεῖται τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιώματος, διότι δὲν ἔχει - λέγει - τὸ δικαίωμα νὰ φέρῃ τοιαύτας εὐθύνas χωρὶς νὰ εἶναι πρὸς τοῦτο πλήρως σωματικῶς ἐπαρκής. Ἐὰν ἡ αἰτιολογία οὕτῃ τῆς παραίτησεως, εἶναι ἡ μόνη πραγματικὴ, εἶναι βεβαίως ἄλλο ζήτημα. Καὶ ὡς ἀπλὴ πρόφασιν ἂν θεωρηθῇ ἡ αἰτιολογία αὕτῃ ἐπιβεβαίωσι καὶ καθιερωθῇ ἐν ἀξίωμα, τὸ ὁποῖον εἶναι καὶ αὐτὸ ἐν ἀπὸ τὰ πολλὰ ἄγραφα ἀλλὰ ἀπαραίτητα συστατικά εὐρύθμου πολιτικοῦ βίου. Ὅτι δηλαδὴ ὁ ἡγέτης πολιτικὸς δὲν πρέπει νὰ περιμένῃ νὰ τὸν ἀποδιώξουν οἱ φίλοι του κακὴν κακῶς ἐκ τῆς ἀρχηγίας ἢ νὰ τὸν κλείσουν οἱ ἱατροὶ εἰς τὸ νοσοκομεῖον διὰ τὰ διευκολύνει τὰ πράγματα, οὔτε φυσικὰ ἀκόμη ὀλιγώτερον νὰ παραμένῃ ἐπὶ μῆνας κλινήρης καὶ ἀόρατος κατ' οἶκον ἀφίνων τὸ κράτος νὰ σπύξῃ γύρω του μόνον καὶ μόνον διὰ τὰ μὴ χάσῃ τὴν σφαγίδα τοῦ ἀρχηγοῦ ἢ νὰ μὴ ταράχθουν τὰ συμφέροντα τοῦ στενοῦ περιβάλλοντος. Οὔτε φυσικὰ καὶ νὰ ἐπαιτῇ ἢ νὰ ἐκβιάξῃ μίαν θέσιν ὑπουργοῦ ἀνευ χαρτοφυλακίου διὰ τὰ πληρῶν ἀπλῶς τὸ δημόσιον τὴν φιλαρχίαν του μετὰ τοὺς μισθοὺς ἀνυπάρκτων θέσεων καὶ τὰ ἄλλα ἀναρίθμητα ἐπακόλουθα.

Αὐτὰ ὁμως δύνανται νὰ συμβαίνουν μόνον εἰς τὴν διεφθαρμένην Ἀγγλίαν, ὅπου οἱ ἄνθρωποι ἔχουν καιρὸν νὰ χάνουν διὰ τοιαῦτα ἀσήμαντα μικροζητήματα καὶ ὅπου δὲν ὑπάρχουν πολιτικοὶ ἄνδρες τόσον σπουδαῖοι ὥστε ἡ ἀπομάκρυνσις τῶν ἐκ τῆς ἐξουσίας νὰ ἐκθέτῃ εἰς κίνδυνον τὴν ζωὴν τοῦ κράτους.

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΑΞΙΩΜΑ

Ἡ Ἀντιπολίτευσις ἐν Ἀγγλίᾳ ἡμφισβήτησεν τὴν ὀρθότητα τῆς συμβουλῆς ἣν φαίνεται νὰ εἴχε δώσῃ ὁ λόρδος Τσώρτσιλ καὶ ὁ λόρδος Salisbury Πρόεδρος τοῦ ἰδιαίτερου συμβουλίου τοῦ Στέμματος, ὅπως ἡ διαδοχὴ τοῦ κ.ν. Eden ἀνατεθῇ εἰς τὸν κ.ν. Μάκ Μίλλαν. Οὐδεὶς ὁμως ἡμφισβήτησε τὸ πρόνομιον τοῦ Στέμματος νὰ ἐκλέξῃ αὐτὸ τὸν καταλληλότερον Πρωθυπουργόν. Ὅχι μόνον δὲ τοῦτο ἀλλὰ κατὰ τὸ ὀλιγώτερον διάστημα μετὰ τῆς παραίτησεως καὶ τῆς νέας ἐντολῆς, τύπος, πολιτικοὶ ἡγέται καὶ κοινὴ γνώμη ἐτήρησαν εὐλαβὴ σιγὴν ὡς ἂν ᾔθελον ὅλοι

ΤΟ «ΔΟΓΜΑ ΑΙΖΕΝΧΑΟΥΕΡ» ΓΕΝΙΚΩΣ καὶ ἔναντι τῆς ΧΩΡΑΣ ΜΑΣ

Ἡ πρὸς τὸ Κογκρέσσον τελευταία εἰσήγησις τοῦ Ἀμερικανοῦ Προέδρου ἣ καθορίζουσα τὴν νέαν ἔναντι τῆς Ἑγγύς Ἀνατολῆς πολιτικὴν τῶν Ἡνωμ. Πολιτειῶν ἀποτελεῖ ἀναντιρρήτως ἓνα ἐκ τῶν πλέον σημανόντων σταθμῶν τῆς μεγάλῃς τιτανομαχίας ἣτις ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ Παγκοσμίου πολέμου καὶ ἐντεῦθεν διεξάγεται μετὰ τὴν Ἀνατολῆς καὶ Δύσεως καὶ ἀπτεται φυσικὰ ἀπὸ πλείστων πλευρῶν τῆς θέσεως τῆς χώρας μας. Εἶναι δὲ ὄντως ἐκπληκτικόν, ὅτι τόσον ὀλίγα σχόλια ὁ ἡμερήσιος τύπος μᾶς ἀφιέρωσεν εἰς αὐτήν. Ἡ Ἑλλὰς ὡς μέλος τῆς Ἀτλαντικῆς Συμμαχίας, εἴτε τὸ διακηρύσσει εἴτε ὄχι, εἴτε τὸ συνεδητοποίησεν ἀκόμη ἢ ὄχι, λαμβάνει καὶ αὕτῃ θέσιν ἐν προκειμένῳ. Διότι τὸ δόγμα Αἰζενχάουερ ἐφ' ὅσον δὲν θὰ ἐπέλθουν ἐκ τῶν συζητήσεων τοῦ Κογκρέσσου οὐσιῶδεις ἐν αὐτῷ μεταβολαὶ δὲν διαμορφώνει μόνον τὴν ἐν Ἑγγύς Ἀνατολῇ πολιτικὴν τοῦ ἰσχυροτέρου καὶ κυριωτέρου συμμάχου, ἀλλὰ συμπαρασύρει καὶ ἀποκρυσταλλώνει ἐπάνω του τὴν πολιτικὴν ἐνὸς ἐκάστου τῶν συμμάχων.

Εἶναι ἐπομένως ἀπαραίτητον νὰ ἐξιχνιάσωμεν καταλεπτῶς εἰς τί σύσταται καὶ ποῖαι εἶναι αἱ ἀναπότρεπτοι συναρτήσεις του.

Ἀπὸ τῆς πλευρᾶς τῆς ἀμύνης κατὰ τοῦ κομμουνιστικοῦ κινδύνου, ἡ σημασία τοῦ νέου δόγματος εἶναι προφανὴς καὶ δὲν ἔχει ἀνάγκην ἰδιαίτερας ἐξιχνιάσεως. Ἡ Ρωσσία προειδοποιεῖται ἐπισήμως ὅτι, πᾶσα ἐπιθετικὴ τῆς ἐνέργεια ἐν Ἑγγύς Ἀνατολῇ θὰ σημάνῃ παγκόσμιον πόλεμον. Καὶ ἡ ἀπαραίτητος αὕτῃ διευκρίνησις ἐξυπηρετεῖ προδήλως τὴν διεθνή εἰρήνην, διότι δὲν θὰ εἶναι τοῦ λοιποῦ πιθανὸν ἡ Ρωσσία νὰ προωθήσῃ τὰς θέσεις τῆς πρὸς τὴν κατεύθυνσιν αὐτὴν χωρὶς νὰ ἔχη ἤδη ἀποφασίσῃ ἓνα παγκόσμιον πόλεμον, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον βεβαίως δὲν εἶναι καθόλου λογικὸν νὰ ὑποτεθῇ. Μόνον ἡ ὑπάρχουσα ἀσάφεια ὡς πρὸς τὰς σχετικὰς διαθέσεις τῶν Ἡν. Πολιτειῶν, ἀσάφεια ἐνταθεῖσα ἐπ' ἐσχάτων ἐκ τῆς στάσεως αὐτῶν ἔναντι τοῦ ζητήματος τοῦ Σουεὶ καὶ τῆς Αἰγυπτιακῆς κρίσεως, ἡδύνατο νὰ ἐνθαρρύνῃ τὴν Σοβιετικὴν Ρωσσίαν εἰς ἐνεργείας ἐν τῷ πεπλανημένῳ ὑπολογισμῷ ὅτι δὲν θὰ εὗρισκε σημαντικὴν ἀντίστασιν. Τοῦτο ἔγκειται προδήλως ἐν τῇ λογικῇ καὶ τῇ φιλοσοφίᾳ ἣτις διέπει ὁλόκληρον τὴν Ἀτλαντικὴν πολιτικὴν, καὶ ἡ ὁποία συνίσταται ἀκριβῶς εἰς τὸ ἀξίωμα ὅτι ὁ πόλεμος καθίσταται ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον ἀπίθανος, ὅσον ἡ ἀντίδρασις ὁργανοῦται καλύτερον καὶ αποφασίζονται περισσότερον αἱ περιπτώσεις ἐφ' ἃς ἡ ἐμπόλεμος ἀντίστασις τῆς Δύσεως θὰ ἐξεδηλοῦτο αὐτομάτως. Ἐφ' ὅσον δὲ αὕτῃ εἶναι ἡ κυριαρχοῦσα σκέψις καὶ τὸ νόημα τῶν συμμαχικῶν ὑποχρεώσεων ἐν Εὐρώπῃ, δὲν ἦτο

ἀπὸ συμφώνου νὰ ἀφίσουν τελείως ἐλευθέρως οἱ Ἀγγλοὶ πολιτικοὶ ἡγέται δὲν ἔχουν ὅταν καὶ ἀπερίσπαστον τὴν κρίσιν τῆς Βασι- ἀκόμη μελετήσῃ ἐπισταμένως τὰς ἐπὶ τῶν λίσσης. Οὔτε ὑποδείξεις οὔτε συμβουλία τῶν συνταγματικῶν ζητημάτων γνώμας τῶν κομμάτων, οὔτε πρωτόκολλα, οὔτε ἀπειλητικὰ ἐγκυρίων κινήσεων» ὠρισμένων ἀθηναϊκῶν καὶ ἐπιστολαὶ οὔτε δημόσιοι δηλώσεις. Προ- ἐφημερίδων.

επιτετραμμένον νὰ μείνῃ διπλωματικῶς ἀκάλυπτος ὁ χώρος τῆς Ἑγγύς Ἀνατολῆς. Διότι ἐπικράτησις τῆς Ρωσσίας ἐν αὐτῷ, θὰ ὑπερεφαλάνγιζε ἀπὸ Νότου τὴν ἐν Εὐρώπῃ ἀντίστασιν, θὰ παρέδιδεν εἰς τὸν ἀντίπαλον τὰς πετρελαιοπηγὰς, θὰ ἀπέκοπτε τὴν διὰ τῆς Μεσογείου ἐπικοινωνίαν καὶ θὰ ἔφερε τὰς Σοβιετικὰς δυνάμεις ἐν Ἀφρικῇ καὶ πέραν πρὸς τὰς ἀκτὰς τοῦ Ἀτλαντικοῦ.

Ἔως ἐδῶ τὰ πράγματα εἶναι σαφῆ καὶ δὲν εἶναι δυνατόν παρὰ νὰ εἶναι ἀπολύτως εὐπρόσδεκτα δι' ὅσους τοῦλάχιστον θεωροῦν δεδομένην τὴν Σοβιετικὴν ἀπειλὴν, παρὰ τὰς δολιχοδρομίας καὶ τὰς μεταμορφώσεις εἰς αὕτη ἐπιδίδεται ἐκάστοτε δι' ἐσωτερικοῦς λόγους ἢ διὰ λόγους τακτικῆς.

Καθίστανται ὀλιγώτερον σαφῆ ὅταν ἡ προσοχὴ στραφῇ πρὸς τὸ ἐνδεχόμενον ἔνδοθεν διαβρώσεως τῶν χωρῶν τῆς Ἑγγύς Ἀνατολῆς, ἡτις καὶ ἀποτελεῖ τὴν ἀμεσώτεραν καὶ πλέον πιθανὴν μορφήν τοῦ κινδύνου. Ὁ κίνδυνος αὐτὸς ἐντοπίζεται, τῶντι, πολὺ ὀλιγώτερον εἰς τὸ ἐνδεχόμενον ἀνοικτῆς στρατιωτικῆς εἰσβολῆς, καὶ πολὺ περισσότερον εἰς τὸ ἐνδεχόμενον ἔνδοθεν κατακτήσεως τῆς μιᾶς ἢ τῆς ἄλλης τῶν χωρῶν τῆς περιοχῆς, βοηθούντων ἐσωτερικῶν καθαρῶς λόγων ἢ τῶν ἀντικτύπων τῶν σφοδρῶν μεταξὺ αὐτῶν ἀντιθέσεων.

Ἐπὶ τοῦ προκειμένου, τόσον ὁ Πρόεδρος Αἰζενχάουερ εἰς τὸ πρὸς τὸ Κογκρέσσον μήνυμα του, ὅσον καὶ ὁ κος Ντάλλας εἰς ταυτοχρόνους πρὸς τὸν τύπον δηλώσεις των, διεσαφήνισαν τρία κύρια σημεῖα: α) ὅτι ἀποτελεῖ ἀξίωμα τῆς Ἀμερικανικῆς πολιτικῆς ὅτι αἱ Ἡν. Πολιτεῖαι δὲν εἶναι διατεθειμέναι νὰ χρησιμοποιοῦσιν τὴν βίαν ἐν τῇ περιοχῇ τῆς Ἑγγύς Ἀνατολῆς διὰ νὰ ἀπειλήσουν τὴν ἀνεξαρτησίαν οἰασδήποτε χώρας. «Σπανίως ἐν τῇ Ἱστορίᾳ εἶπεν ὁ Πρόεδρος ὑπονοῶν τὴν στάσιν του ἐναντὶ τῆς Μ. Βρεταννίας καὶ τῆς Γαλλίας κατὰ τὴν τελευταίαν Αἰγυπτιακὴν κρίσιν μίᾳ χώρα ὑπέβαλε τὴν ἀφοσίωσιν της εἰς τὸ ἀξίωμα αὐτὸ εἰς τόσον βαρεῖαν δοκιμασίαν, ὅσον τὸ ἐπράξαμεν ἡμεῖς κατὰ τὰς τελευταίας ἑβδομάδας». β) ὅτι πᾶσα βοήθεια ἦν εἶναι διατεθειμέναι νὰ παράσχουν πρὸς τὴν ζητηθῇ ἀπὸ τοὺς ἐνδιαφερομένους καὶ γ) ὅτι ἡ ἐνέργεια αὕτη τῶν Ἡνωμ. Πολιτειῶν θὰ «ὑπέκειτο εἰς τὴν ἀποφασιστικὴν δικαιοδοσίαν τοῦ συμβουλίου ἀσφαλείας τῶν Ἡνωμ. Ἐθνῶν.»

Οἱ τρεῖς οὗτοι ὅμως περιορισμοὶ δὲν ἐξαντλοῦν πλήρως τὸ θέμα. Τὸ νομικὸν καὶ οὐσιαστικὸν περιεχόμενον τῆς παρεχομένης Ἀμερικανικῆς ἐγγυήσεως, τοὺς ὑπερβαίνουν ἐξ ἀνάγκης καὶ ἀπὸ πολλῶν πλευρῶν. Αὐτὸ τοῦτο τὸ κείμενον τοῦ ὑποβληθέντος σχεδίου ψηφίσματος προβλέπει τὴν χρησιμοποίησιν τῶν δυνάμεων τῶν Ἡν. Πολιτειῶν δυνάμει προκαταρκτικῆς ἐξουσιοδοτήσεως τοῦ Κογκρέσσου - ἄνευ δηλ. τῆς γνωστῆς ἐπιφυλάξεως τῆς ἐγκρίσεως τῆς Γερουσίας - «πρὸς ἐξασφάλισιν καὶ προάσπισιν τῆς ἐδαφικῆς ἀκεραιότητος καὶ πολιτικῆς ἀνεξαρτησίας». Ὁ ὅρος «πολιτικὴ ἀνεξαρτησία» εἶναι πολὺ εὐρύτερος τοῦ ὅρου «ἀκεραιότης» ἢ «ἀπλῆς ἀνεξαρτησίας». Καλύπτει προδήλως καὶ τὴν ἔνδοθεν ὑποδούλωσιν μιᾶς χώρας διὰ βιαίας ἐξεγέρσεως ἢ καὶ πάσης ἄλλης κομμουνιστικῆς διαβρώσεως. Ἡ βοήθεια ἢ χορηγηθεῖσα π.χ. εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν πρὸς ἀντιμετώπισιν τῆς κομμουνιστικῆς ἀνταρσίας δὲν ἀφώρα «ἀνοικτὴν ἐπίθεσιν» τῶν κομμουνιστικῶν δυνάμεων, ἀλλὰ τὴν «πολιτικὴν ἀνεξαρτησίαν»

τῆς Ἑλλάδος. Ἡ Ἀμερικανικὴ βοήθεια εἰς τὴν περίπτωσιν ἐκείνην - δόγμα Τρούμαν - συνίστατο ὅμως εἰς ὑλικὸν καὶ εἰς οἰκονομικὴν ἀρωγὴν. Σήμερον διὰ τὰς χώρας τῆς Ἑγγύς Ἀνατολῆς, δύναται νὰ λάβῃ καὶ τὴν μορφήν στρατιωτικῆς καθαρῶς παρεμβάσεως - δόγμα Ἀἰζενχάουερ - Αὕτη εἶναι ἡ οὐσιώδης διαφορὰ μεταξὺ τῶν δύο δογμάτων. Τοῦτο δὲ καθίσταται ἔτι πλέον ἐκδηλὸν ἐκ πλείστων περικοπῶν τοῦ προεδρικοῦ μηνύματος, ὅπου γίνεται σαφῶς λόγος ὅτι «ἡ προτεινόμενη νομοθετικὴ ἐξουσιοδότησις ἀποσκοπεῖ πρὸ παντὸς νὰ καλύψῃ τὴν περίπτωσιν κομμουνιστικῆς ἐπιθέσεως ἀμέσου ἢ ἐμμέσου». Καὶ ὁ κος Ντάλλας, διευκρίνησε τὸ θέμα ἔτι περισσότερον ὅταν εἶπεν: «ἡ δημιουργία αὐτῶν τῶν συνθηκῶν δυνάμεως, θέλει περιορίσῃ εἰς τὸ ἐλάχιστον πᾶσαν δυνατότητα τῶν κομμουνιστῶν ὅπως ἀναλάβωσι τὴν Κυβέρνησιν τῶν χωρῶν αὐτῶν, εἴτε διὰ διαβρώσεως εἴτε δι' ἀνοικτῆς ἐπιθέσεως». Δίδει ἐπομένως ἡ προτεινόμενη νομοθεσία, τὸ δικαίωμα εἰς τὸν Πρόεδρον ὅπως ἔλθῃ ἀμέσως ἀρωγὸς πάσης κυβερνήσεως ἐν τῇ Ἑγγύς Ἀνατολῇ ἡτις θὰ θεωρήσῃ ὅτι εἶναι ἐκτεθειμένη εἰς ἓνα τοιοῦτον κίνδυνον, ἐπιθέσεως ἢ διαβρώσεως.

Πλὴν τούτου, τὸ νέον δόγμα δὲν ἐντοπίζει τὴν προέλευσιν τῆς ἐπιθέσεως τὴν ὁποίαν προῶρισται νὰ ἀντιμετωπίσῃ, εἰς τὴν Ρωσίαν. Ὅμιλεῖ σχετικῶς περὶ πάσης χώρας, ἢ ὁ μ ἄ δ ο ς χ ὠ ρ ὶ ν. Ἐπίσης δὲν ὁμιλεῖ περὶ κινδύνου ἐπιθέσεως «κομμουνιστικῆς» χώρας, ἀλλὰ «χώρας ἐλεγχομένης ἀπὸ τὸν κομμουνισμόν». Καλύπτει δηλαδὴ διπλωματικῶς καὶ στρατιωτικῶς τὸ σύμφωνον τῆς Βαγδάτης, ἢ ἐκ μέρους τοῦ ὁποίου αἰτήσεις βοηθείας θὰ ἡδύνατο νὰ θέσῃ αὐτομάτως εἰς κίνησιν τὴν Προεδρικὴν πρωτοβουλίαν, καὶ - ὅπερ ἔτι σπουδαιότερον καὶ εὐρύτερον - τὴν ἐπίθεσιν ἀπὸ χώρας «ἐλεγχομένης ὑπὸ τοῦ κομμουνισμοῦ». Καὶ κατὰ πόσον ὑφίσταται ἢ ὄχι ὁ ἔλεγχος αὐτὸς εἶναι φυσικὰ ζήτημα ἐκτιμήσεως τῶν ἀμερικανῶν ὑπευθύνων. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἔνταξιν τοῦ νέου δόγματος εἰς τὸ πλαίσιον τοῦ χάρτου τοῦ Ο.Η.Ε., πρέπει νὰ σημειωθῇ σχετικῶς ὅτι ἡ ἔνταξις αὕτη γίνεται ἐν τῷ πλαισίῳ τοῦ ἀρθρ. 51 καὶ τῶν ἀρμοδιοτήτων τοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας. Τοῦτο δὲ σημαίνει ὅτι εἰς τὴν Ἀμερικανικὴν Κυβέρνησιν θὰ ἀνήκῃ νὰ ἐκτιμῇ κατὰ πόσον συντρέχει ἢ ὄχι περίπτωσις ἀπρὸς τὴν ἐπιθέσεως ὅποτε τὸ δικαίωμα τῆς ἀσκήσεως αὐτοαμύνης προκύπτει ἀναφαίρετον (ἀρ. 51). Ἡ δὲ παρέμβασις τοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας, τὸ ὁποῖον ἐν τέλει καὶ ἐκ τῶν ὑστέρων θὰ ἀποφασίσῃ ἐπὶ τοῦ προκειμένου, ὑπόκειται εἰς τὸ σύστημα τοῦ βέτο, οὐδόλως δηλ. δεσμεύει - ἄλλως ἢ ἡθικῶς - μίαν τοιαύτην ἐνέργειαν Μ. Δυνάμεως.

Εὐδυσκόμεθα ἐπομένως πρὸ μιᾶς σημαντικῆς ἀλλαγῆς τῆς Ἀμερικανικῆς ἐνεργουῦ παρουσίας εἰς τὰ πράγματα τοῦ Κόσμου, ἢ ὁποία ὑπερακοντίζει τὰς γνωστὰς δεσμεύσεις τοῦ Ἀτλαντικοῦ συμφώνου, ὅχι δὲ μόνον γεωγραφικῶς ἀλλὰ καὶ οὐσιαστικῶς κατὰ τὸ περιεχόμενον αὐτῶν. Αἱ Ἡν. Πολιτεῖαι ὀπισθογράφουν οὐσιαστικῶς καὶ στρατιωτικῶς τὸ σύμφωνον τῆς Βαγδάτης, δίδουν εἰς τὴν περίφημον τριμερῆ δῆλωσιν τοῦ 1950 περὶ Παλαιστίνης, τοὺς περιφήμους «ἑδδόντας» τοὺς ὁποίους ἐπιμόνως ὁ κος Εἰσὲν ἀνεξήτει πέρουσι εἰς τὴν

Washington χωρίς να τους ανεύρη και οι όποιοι σήμεραν παρέχονται δωρεάν υπό καθαρώς όμως 'Αμερικανικόν «σῆμα κατατεθέν». Εὐθυγραμμίζει, επίσης, τὴν συμμαχικὴν πολιτικὴν ἐπὶ μιᾷ γραμμῇ κοινῇ ἀντιστάσεως ἐπὶ τῇς ὁποίας ἡ σύμπτωσης συμφερόντων εἶναι αὐταπόδεικτος καὶ ἡ ὁποία δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς ἀφετηρία περαιτέρω συντονισμοῦ προσπαθειῶν. Προειδοποιοῦν τέλος τὰ κράτη τῆς 'Εγγύς 'Ανατολῆς ὅτι δὲν εἶναι διατεθειμένοι νὰ ἀνεχθοῦν καταστάσεις αἱ ὁποῖαι θὰ διηυκόλυνον τὴν προώθησιν τῆς Σοβιετικῆς ἐπιρροῆς εἰς τὴν καιρίαν διὰ τὴν ἀσφάλειαν τοῦ Δυτικοῦ κόσμου περιοχὴν των. Καὶ αὐτὸ προφανῶς ἀποτελεῖ μίαν ἐκ τῶν σημαντικωτέρων πλευρῶν τοῦ νέου δόγματος. Θέλει δηλαδὴ νὰ σταματήσῃ τὴν ἐπίθεσιν ὅχι τὴν στιγμὴν μόνον καθ' ἣν θὰ ἐκδηλωθῇ ἀλλὰ καθ' ὅλας τὰς προπαρασκευαστικὰς ἐκείνας φάσεις αἵτινες θὰ τὴν καταστήσουν δυνατὴν.

Δὲν ὑπάρχει ἐπομένως οὐδεμία ἀμφιβολία ὅτι τὸ νέον δόγμα δὲν εἶναι προορισμένον νὰ τύχῃ ἐπιδοκιμασίας μεταξὺ τῶν περισσοτέρων κρατῶν τῆς 'Εγγύς 'Ανατολῆς, ἀσφαλῶς δὲ τὸ ἐνδεχόμενον τοῦτο ἔχει προεξοφληθῇ ἀπὸ τοὺς ἐμπνευστὰς καὶ τοὺς συντάκτας του. Εἰς τὸ δόγμα βλέπει τις καθαρὰ νὰ ἐνυπάρχῃ ἡ βαθυτέρα σκέψις ὅτι θὰ ἦτο ἐξόχως ἀνεδαφικὸν τὸ νὰ ἀναμείνουν αἱ 'Ηνωμ., Πολιτεῖαι τὴν αὐτόβουλον ὑπὸ τῶν ἰδίων χωρῶν τῆς περιοχῆς σύνταξιν τῆς πολιτικῆς των πρὸς μίαν γραμμὴν ἀληθοῦς ἐνότητος καὶ ἀνεξαρτησίας ἀπὸ ξένων ἐπιρροῶν δυτικῶν ἢ ἀνατολικῶν, καὶ ὅτι ἐπομένως ἦλθεν ἡ στιγμή διὰ τὴν ἡγήτιδα τῆς δυτικῆς συμμαχίας Δύναμιν νὰ ἀναλάβῃ τὴν πρωτοβουλίαν πρὶν ἢ προφθάσῃ ὁ ἀντίπαλος νὰ δημιουργήσῃ ἐν τῇ περιοχῇ ταύτῃ ἐπικινδύνους πραγματικὰς καταστάσεις.

Αἱ 'Ηνωμ. Πολιτεῖαι κατέληξαν ἀσφαλῶς εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι τὸ μέγα «κενὸν» τῆς 'Εγγύς 'Ανατολῆς δὲν δύναται νὰ καλυφθῇ ἀπὸ τὰς ἰδίας τὰς ἐνδιαφερομένας χώρας ὡς ἔσπευσε νὰ ἀντιτείνῃ ὁ κος Νεχροῦ μόλις ἔλαβε γνῶσιν τοῦ σχεδίου. Διότι δὲν ἀρκεῖ οὔτε νὰ κατοικῇ τις μίαν περιοχὴν οὔτε νὰ διεκδικῇ τὰ δίκαια του, διὰ νὰ καθιστᾷ αὐτὴν ἀδιαπέραστον ἀπὸ ἐχθρικὰς ἐπιβολάς. Χρειάζεται πρὸ παντὸς νὰ ἔχῃ τὴν δύναμιν νὰ ἀντιστῇ. Ἀλλὰ διὰ νὰ ἀντιστῇ πρέπει νὰ ἔχῃ ἐξησφαλισμένην τὴν βοήθειαν ἰσχυρῶν συμμάχων, οἵτινες βεβαίως δὲν ἐπιτρέπεται νὰ φθάσουν μόνον κατόπιν ἐορτῆς. Ἀπεδείχθη δὲ ὅτι εἶναι τῶντι πέραν τῆς φυσικῆς ἀνεκτικότητος μιᾷς μεγάλης δημοκρατίας ὡς ἡ 'Αμερικανικὴ τὸ νὰ ἀντιδρᾷ μόνον ἐκ τῶν ὑστέρων εἰς τὰ προαξιοκλήματα ἀδιστάκτων ἀντιπάλων.

Δὲν ὑπάρχει καμμία ἀμφιβολία ὅτι τὸ νέον δόγμα προσκρούει ἀπὸ πολλῶν πλευρῶν εἰς τὴν θέσιν τὴν ὁποίαν ἔχουν λάβῃ τὰ περισσότερα τῶν ἀραβικῶν κρατῶν. Ὁ συντονισμὸς τῆς ἐναντι αὐτῶν ἀκολουθουμένης πολιτικῆς μας πρὸς τὴν πολιτικὴν τῆς 'Ατλαντικῆς συμμαχίας πρὸς τὴν ὁποίαν μοιραίως καὶ ἀναποδράστως ἐντάσσεται τὸ νέον δόγμα θὰ κατατῇ πολὺ δυσχερεστέρα. Ἡ 'Ελλάς, τόσον διὰ τῆς 'Ατλαντικῆς συμμαχίας, ὅσον - καὶ πρὸ παντὸς - διὰ τῶν οὐσιαστικῶν καὶ νομικῶν συναρτήσεων τῆς 'Ελληνο - 'Αμερικανικῆς συμφωνίας τοῦ Ὀκτωβρίου 1953 - ἔχει οὐσιαστικῶς τοποθετηθῇ ἐν τῷ τῶν πλασίων

τοῦ νέου δόγματος. Τὸ πρᾶγμα δὲν ἔχει ἐπαρκῶς ἐξηγηθῇ, δὲν παύει ὁμως ἀπὸ τοῦ νὰ εἶναι κατὰ κεραίαν ἀκριβές. Τὸ ζήτημα εἶναι πῶς θὰ συνδυάσῃ τῶρα ἡ Κυβέρνησις τὸ νέον δόγμα πρὸς τὴν ἀραβικὴν τῆς πολιτικῆς καὶ ἀπὸ τῆς πλευρᾶς αὐτῆς ἡ διπλωματία μας ἐπωμίζεται ἤδη ἐκ τῶν πραγμάτων ἐν δυσχερεστάτῳ ἔργον. Ἄς ἐλπίσωμεν ὅτι ἔχει πλήρη συνείδησιν τούτου. Π.

ΚΡΙΣΙΣ ΕΝ ΤΗ ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚῃ ΥΠΗΡΕΣΙΑ

Πρὸ τινῶν ἡμερῶν, Τύπος καὶ Κυβέρνησις ἀνεστατώθησαν ἐκ τῆς ἀναγραφείσης πληροφορίας ὅτι διπλωματικὸς ὑπάλληλος χαρτοπαίξας ἔχασε σημαντικὸν ποσὸν προκαλέσας δυσμενῆ σχόλια ξένης ἐφημερίδος. Ἄλλη ἡμερησία ἐφημερίς, ἡ «Καθημερινή» ἀνέγραψε ἐπίσης πρὸ τινος ὅτι ἄλλος διπλωματικὸς ὑπάλληλος ἄκρως ἐμπιστευτικὴν κατέχων θέσιν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἀπώλεσεν ἀπόρρητα ἔγγραφα, ἀνευρεθέντα ἔπειτα κατὰ τύχην ὑπὸ ξένου συναδέλφου του. Πρὸ τινῶν μηνῶν ἐπίσης ἀπόρρητα ἔγγραφα τῆς ἐν 'Αγκύρας Πρεσβείας μας ἀνηρπάγησαν «καθ' ἣν ὥραν ἀπουσίαζεν ὁ φύλαξ τῶν γραφείων», ὡς ἂν ἔπρεπε οἱ κατὰσκοποι καὶ οἱ λωποδύται νὰ εἰδοποιοῦν τὰς πρεσβείας μας περὶ τῆς ἐπισκέψεώς των! Πρὸ τριμήνου ἐξ ἄλλου, ἀνεγινώσκοντο ἐν εἰδῇ ἐπιφυλλίδος ἀπὸ τοῦ δῆματος τῆς Βουλῆς, τὰ πλέον ἀπόρρητα διπλωματικὰ ἔγγραφα ἀπὸ τὸν φάκελλον τοῦ Κυπριακοῦ. Πρὸ ἔτους περίπου ἄλλος κατώτερος ὑπάλληλος μεταφέρων κρυπτογραφικὸν λεξικὸν εἰς τὴν Πρεσβείαν Μόσχας, τὸ ἀπώλεσε καθ' ὁδὸν πρὸς τὴν νέαν του θέσιν... Καὶ αὐτὰ ὅλα εἶναι τὰ «ἀτυχήματα» ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ὑπέπεσαν εἰς τὴν ἀντίληψιν τοῦ κοινοῦ, καὶ ἀπησχόλησαν τὸν τύπον. Ἀφίνομεν ὅλα τὰ ἄλλα, περὶ τῶν ὁποίων ἀπλῶς ὁμιλοῦν οἱ εἰδότες...

Δὲν θέλομεν βεβαίως νὰ ὑπεισέλθωμεν εἰς τὸ ἔργον τῶν διοικητικῶν ἀνακρίσεων διὰ τὸν καταμερισμὸν εὐθυνῶν οὐδὲ νὰ ἀμαυρώσωμεν οὐδενὸς τὴν σταδιοδρομίαν ἀνεξετάστως. Μᾶς ἀρκεῖ αὐτὸ τοῦτο τὸ σκληρὸν γεγονός ὅτι τὰ πράγματα αὐτὰ μαρτυροῦν μίαν ἀξιοθρήνητον χαλάρωσιν —διὰ νὰ μὴ εἰπωμεν ἄλλο τι βαρύτερον— εἰς τὸν διπλωματικὸν τομέα τῆς διοικήσεως. Διότι ἀτυχήματα πᾶς τις δύναται νὰ ὑποστῇ. Ὅταν ὁμως αὐτὰ διαδέχονται ἀλλήλα, κάτι πρέπει ἀσφαλῶς νὰ συμβαίνει; Ἡ χαλάρωσις δὲ αὐτὴ εἶναι τοσοῦτον μᾶλλον ἀξιοδάκρυτος καθ' ὅσον ἐπιπίπτει ὁλόκληρος ἐπὶ τοῦ κύρους τῆς χώρας καὶ τῆς διεθνοῦς ἐπ' αὐτὴν ἐμπιστοσύνης. Μᾶς εἶναι δὲ γνωστὸν ὅτι ἐπεστήθη ἡ δὴ ἡ προσοχὴ τῶν ἀρμοδίων ὑπηρεσιῶν, παρὰ ἀντιπροσώπων ξένων κυβερνήσεων αἱ ὁποῖαι συναλλασσόμεναι μεθ' ἡμῶν δὲν ἔχουν βεβαίως καμμίαν διάθεσιν νὰ διακυβεύουν εἰς ἀτυχήματα ὅπως τὰ ἀνωτέρω τὰ μυστικὰ καὶ τὴν ἀσφάλειαν των. Τοῦτο δὲ ἀποτελεῖ αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ βαρύτερον τραῦμα κατὰ τῆς ἀξιοπρεπείας καὶ τοῦ κύρους τῆς χώρας καὶ δι' αὐτὸ ἀναμένομεν μετ' ἰδιαίτερου ἐνδιαφέροντος νὰ ἴδωμεν ποίας κυρώσεις θὰ ἐπιβάλλῃ ἡ Κυβέρνησις καὶ γενικώτερον πῶς θὰ ἀντιμετωπίσῃ τὸ ζήτημα τῆς ὑφισταμένης σήμεραν ἐν τῇ Ὑπουργείῳ τῶν Ἐξωτερικῶν καταστάσεως.

Είναι όμως αναμφισβήτητον ότι αὐτοῦ τοῦ εἶδους ἡ ἀνεκτικότης, ὅπου καὶ ἂν ὀφείλεται, εἶχεν ὡς μοιραῖον ἐπακόλουθον νὰ ἐξισώσῃ τὰς ἀξίας καὶ ὑποδιόσῃ ἀφαντάστως τὴν συνολικὴν στάθμην τοῦ κλάδου. Ὑπὸ ἐν τιοῦτον καθεστῶς δὲν εἶναι καθόλου περίεργον, τὸ ὅτι ὁλόκληρος ὁ κλάδος διασύρεται ἐκάστοτε ἀπὸ περιστατικὰ ὅλα τὰ τελευταῖως ἀπασχολήσαντα τὸν τύπον καὶ ὅτι — πρὸ παντὸς — ὁ νόμος τῆς ἐλαχίστης ἀνεκτικῆς ἀποδόσεως ἐγινεν ἀτυχῶς κανὼν. Ὑπάρχουν βεβαίως ἀκόμη πολλοὶ καὶ ἐξαίρετοι ὑπάλληλοι ἱκανοὶ νὰ τιμῇσουν οἰανδήποτε ὑπηρεσίαν. Ἀρχίζει όμως νὰ διερωτᾶται τις ἂν ὑπάρχῃ ὑπὲρ τῆς ἐννοιας σώματος ὁργανικοῦ μὲ κοινὸν κώδικα ἀνωτάτου ἐθνικοῦ ἐνδιαφέροντος μὲ ἀτέγκτους πειθαρχικοὺς κανόνας καὶ μὲ κοινὸν πνεῦμα ἀμύλλης καὶ αὐταπαρνήσεως. Ἐκτος ἐλαχίστων ἐξαιρέσεων, τὸ κυριαρχοῦν πνεῦμα εἶναι ἡ ὅπως — ὅπως τακτοποιήσις καὶ ἐνημέρωσις τῶν φακέλλων καὶ ὁ ἀνθρωποφάγος πρὸς προαγωγὴν καὶ κατὰληψιν θέσεων διαγκωνισμός. Ἐὰν δὲν ὑπῆρχον ἀκόμη 20—25 ὑπάλληλοι κατὰ τὸ πλεῖστον νεώτεροι τῶν ὁποίων ὁ ζῆλος καὶ ἡ ἐξαιρετικὴ ἱκανότης κινεῖ τὴν ὑπηρεσίαν αὐτήν, ἡ Ἑλληνικὴ Διπλωματία δὲν θὰ ἔχανεν ἀπλῶς τοὺς φακέλλους τῆς, ἀλλὰ τὸν λόγον ὑπάρξεώς τῆς. Αὐτὴ εἶναι ἡ δραματικὴ ἀλήθεια. Ἡ Κυβέρνησις θὰ ἔπρεπε νὰ τὴν λάβῃ σοβαρῶς ὑπ' ὄψιν. Αὐτὰ πρὸς τὸ παρόν.

II.

Η ΣΤΑΣΙΜΟΤΗΣ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΕΩΣ

Ἐὰν κριθῇ ἡ πορεία τῆς Ἑλληνικῆς Οἰκονομίας κατὰ τὸ 1956 ἐν σχέσει πρὸς τὰς συντελεσθείσας προόδους τῆς Παγκοσμίου Οἰκονομίας θὰ διαπιστωθῇ ὅτι ὁ ρυθμὸς ἀναπτύξεως τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομίας, ὑστερήσας τοῦ τῶν προηγούμενων ἐτῶν, ἐλέγχεται ἀσήμαντος. Βεβαίως τοῦτο δύναται ν' ἀποδοθῇ, ἀφ' ἑνὸς εἰς τὴν θαυμασίαν ἐξουδετέρωσιν τῶν ἐκ τῆς ὑποτιμῆσεως τῆς δραχμῆς παροδικῶν ἀξητικῶν αἰτίων καὶ ἀφ' ἑτέρου εἰς τὴν κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη φθίνουσαν γραμμὴν τῶν ἐκ τῆς βοήθειας ἐπενδύσεων. Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι, ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ταύτης, ἡ Ἑλληνικὴ Οἰκονομία εἰσῆλθεν ἤδη εἰς μίαν νέαν ὁμαλωτέραν φάσιν καθ' ἣν θὰ χρειασθῇ νὰ βασίλειται, ὅλοεν καὶ περισσότερον, εἰς τὰς ἰδίας αὐτῆς δυνάμεις.

Ἀλλὰ τοῦτο ἀκριδῶς εἶναι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ μᾶς ἐμβάλῃ εἰς σοβαράς σκέψεις. Διότι, ἐὰν ὁπωσδήποτε προσεβλέπετο ὅτι θὰ ἐφθάναμεν, μὲ τὴν ἐξάντλησιν τῆς ἐπιδράσεως τῶν ἐκτάκτων παραγόντων, εἰς τὴν σημερινὴν ἀνεπάρκειαν καὶ οἶονε μὲ δῆμα σημειωτὸν οἰκονομικὴν πρόοδον, ἐπείγει — ἐφ' ὅσον περὶ τούτου δὲν ἐλήφθη μέχρι τοῦδε, ἀτυχῶς, ἐπαρκὴς πρόνοια — νὰ τεθοῦν εἰς ἐφαρμογὴν πάντα τὰ μέτρα τὰ ὁποῖα θὰ συνετέλουν εἰς τὴν κατὰ τὸ δυνατόν ἀμειωτέραν ἐπιτάχυνσιν τοῦ ρυθμοῦ τῆς οἰκονομικῆς μᾶς προόδου. Τοῦτο διευκολύνεται σήμερον ὑπὸ τῶν δύο χαρακτηριστικῶν τῆς νέας φάσεως: τῆς σταθερότητος νομίσματος καὶ τιμῶν καὶ τῆς ἀξήσεως τῶν παρὰ τραπεζίαις ἰδιωτικῶν καταθέσεων, ἐνδεικτικῆς τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς ἐμπιστοσύνης καὶ τῆς ἐφέσεως πρὸς ἀποταμίευσιν. Αἱ καταθέσεις ταμιευτηρίου καὶ προθεσμίας ἀντιπροσωπεύουν τὸν

Ὀκτώβριον 1956 τὸ 40 τοῖς ἑκατὸν τοῦ συνόλου τῶν καταθέσεων ἐναντι 17 τοῖς ἑκατὸν τὸν Δεκέμβριον 1955. Αὐξάνεται οὕτω τὸ ἀπαραίτητον ἐν τῇ χώρᾳ ἀποταμίευμα δραχμῶν, τὸ ὁποῖον ἕως τῶρα ὑστέρει, διὰ τὴν ἀξιοποίησιν ἐνδεχομένης ἀξήσεως τῶν ἐπενδύσεων δι' ἐξωτερικοῦ δανεισμοῦ, χωρὶς τὴν ἐκδήλωσιν ἐπικινδύνων πληθωριστικῶν πιέσεων.

Ὅθεν δέον νὰ ἐλεγχθῇ ἐὰν ἡ διαπιστουμένη ἀνεπάρκεια τῆς ἀξήσεως τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος κατὰ τὸ λήξαν ἔτος ὀφείλεται εἰς ἐξαιρετικούς λόγους, ἢ ἐὰν τοῦναντίον αὕτη προδίδει ἀνησυχαστικὴν σταθερὰν χαλάρωσιν τοῦ ρυθμοῦ τῆς οἰκονομικῆς μᾶς ἀναπτύξεως, μὴ ἐπιτρεπούσης πλέον νὰ ἐλπίζωμεν τὴν κάπως ἀποτελεσματικὴν ἀπάμβλυσιν τοῦ ἀδυσωπήτου τοῦ δημογραφικοῦ μᾶς προβλήματος καὶ τῆς χαμηλῆς στάθμης τοῦ βιοτικοῦ μᾶς ἐπιπέδου. Καὶ ἡ ἀνησυχία αὕτη εἶναι τοσοῦτον μάλλον δικαιολογημένη καθόσον εἰς τοὺς δύο βασικούς παραγωγικούς κλάδους, τὴν Γεωργίαν καὶ τὴν Βιομηχανίαν, ἡ χαλάρωσις τοῦ ρυθμοῦ ἀξήσεως ὑπῆρξε κατὰ τὸ λήξαν ἔτος πολὺ ἐντονωτέρα, διορθωθείσα, εἰς τὴν τελικῶς ἐπιτευχθεῖσαν συνολικὴν μικρὰν ἀύξησιν, διὰ τῆς μεγαλειτέρας ἀξήσεως τοῦ ἐκ τοῦ ἐμπορίου καὶ τουρισμοῦ ἐθνικοῦ προϊόντος, ὡς καὶ τινων ἄλλων μικροτέρας σημασίας στοιχείων.

Καὶ ὡς πρὸς μὲν τὴν Γεωργικὴν παραγωγὴν προκύπτει ὅτι αὕτη, παρὰ τὰς προσπάθειας τείνει νὰ σταθεροποιθῇ εἰς τὰ τελευταῖα ἐπίπεδα. Συμφώνως πρὸς προσωρινὰ στοιχεῖα, ἡ ἐσοδεία τοῦ 1956 διαφέρει εἰς ὄγκον τῆς τοῦ 1955 μόλις κατὰ 11]2 τοῖς ἑκατόν. Ἄλλως τε μὲ τὸ 1953 ἴσον μὲ 100, ὁ ὄγκος τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς ἦτο τὸ 1954, 97, τὸ 1955, 101 καὶ τὸ 1957, 102 1]2. Ἐξ ἄλλου ἡ ἐξέλιξις τῆς ἐσοδείας τοῦ σίτου κατὰ τὰ τρία τελευταῖα ἔτη σταθεροποιεῖται περίξ τῶν 1.300 χιλ. τόννων περίπου. Εἰδικώτερον τὸ 1956, ἔτος κανονικῶν ἐν τούτοις καιρικῶν συνθηκῶν, ἡ ἐσοδεία σιτηρῶν ἐν τῇ συνόλῳ εἶναι κατὰ τι κατωτέρα τοῦ 1955, ὡς καὶ τῆς ὀρύζης, τοῦ καπνοῦ καὶ τοῦ βάμβακος, μείωσις ἀντισταθμισθεῖσα μὲ τὴν ἀύξησιν τῆς παραγωγῆς ἐλαίου καὶ ἐσπεριδοειδῶν.

Παριστάμεθα ἐπομένως εἰς σταθμὸν τῆς Γεωργικῆς μᾶς παραγωγῆς καὶ εἰς στασιμότητα τῆς κατὰ στρέμμα ἀποδόσεως, παρὰ τὰ διατιθέμενα ποσὰ διὰ τὴν ἀγροτικὴν οἰκονομίαν, διατεθέντων τὸ 1956, 300 ἑκατ. δραχ. διὰ μόνης τῆς Ἀγροτικῆς Τραπεζίης, ἐνῷ αἱ ἀπὸ δεκαετίας ἐπενδύσεις εἰς τὴν γεωργίαν, τὰ ἐγχειροβελτιωτικὰ καὶ ἰδίως ἀρδευτικὰ ἔργα, τὰ ὁποῖα ἔπρεπε νὰ ἐμφανίζουσαν συνεχὴ ἀκόμη βελτίωσιν τῆς παραγωγῆς, δὲν φαίνονται νὰ ἐπιδρῶν πλέον ἐπὶ ταύτης.

Αὐτὸ εἶναι τὸ ἐξαιρετικὸ ἀνησυχαστικόν, τὸ ὁποῖον παρουσιάζει ὁ κυριώτερος παράγων τοῦ ἐθνικοῦ μᾶς εἰσοδήματος καὶ εἰς τοῦτο πρέπει νὰ συγκεντρωθῇ ἡ προσοχὴ τῶν ἀρμοδίων. Ὡς καὶ ἄλλοτε ἐτονίσθη ἐνταῦθα, ἄνευ σταθεροῦ προγράμματος ἀναδιάρθρωσεως τοῦ γεωργικοῦ μᾶς χώρου, συγκλίνοντος διὰ παντὸς νομοθετικοῦ, διοικητικοῦ, φορολογικοῦ καὶ ἰδίως πιστοδοτικοῦ μέσου πρὸς ταχεῖαν ἐντατικὴν ἀγροτικὴν καλλιέργειαν καὶ τῆς πρωτογόνου κτηνοτροφικῆς ἐκμεταλλεύσεως. Βάσει ὁρθολογικῶν συγχρονισμένων μεθόδων, πρὸς ὑποδιασμὸν καὶ τοῦ κόστους παραγωγῆς, ὅσον ἀφορᾷ ἰδίως τὰ ἐξαγωγίμα προϊόντα μᾶς, δὲν εἶναι δυνατόν οὐδὲ σκέψις νὰ γίνῃ πρὸς ἀντιμετώπισιν

του περισφύγγοντος την υπαίθρον κλοιού του αδέανοντος πληθυσμού, πέραν του ένδς εκατομμυρίου τών σήμερον υποαπασχολουμένων.

Άλλά και ο κατά δεύτερον λόγον παράγων του έθνικού εισοδήματος, ή Βιομηχανία, παρουσιάζει την αὐτήν στασιμότητα. Κατά τόν δείκτην του Συνδέσμου τών Βιομηχανών διά τὰ 57 τοῖς εκατόν τών βιομηχανιών, τὸ 1956 ἀπασχολήθησαν μηνιαίως κατά μέσον ὅρον 78.000, ἐναντι 81.000 ἀπασχοληθέντων τὸ 1955. Ἐν ἐπομένως, ὡς ἐκ τούτου, τὸ σύνολον τῆς παραγωγῆς δὲν ἐμειώθη, τοῦτο προφανῶς ὀφείλεται εἰς αὐξησιν τῆς παραγωγικότητος, ἀλλὰ καὶ αὕτη ἴσως νὰ ἐλέγχηται ἀνεπαρκῆς, ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς ἀλματικές προόδους τὰς ὁποίας ἐπετέλεσεν εἰς τὰς προηγμένας χώρας τῆς δύσεως, ἐὰν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὅτι τὸ ὕψηλόν ἀκόμη κόστος τών περισσοτέρων βιομηχανικῶν μας προϊόντων δὲν ἀντέχει εἰς τὸν ἐξωτερικὸν συναγωνισμόν. Ὅθεν, καὶ εἰς τὴν βιομηχανίαν τὸ διατηρηθέν, μὲ αὐξησιν τών ἀνέργων, ὕψος τῆς παραγωγῆς θέτει πάλιν ἐπὶ τάπητος ἐνεργῶς τὸ δημογραφικὸν πρόβλημα.

Διέξοδος εἰς τὸ πρόβλημα τοῦτο τῆς ἐπιδιώσεως καὶ μὴ ἐξαθλιώσεως τοῦ ἐλληνικοῦ παράγοντος δὲν ὑπάρχει — πρέπει νὰ τονίζεται συνεχῶς — ἀπὸ τὴν αὐξησιν τών ἀποδοτικῶν ἐπενδύσεων, διὰ μείωσιν τοῦ εἰς καταναλωτικούς σκοποὺς διατιθεμένου ἐθνικοῦ προϊόντος, τόσον ὑπὸ τοῦ Κράτους, ὅσον καὶ ὑπὸ τών ἰδιωτῶν. Καὶ ἐπειδὴ, προκειμένου περὶ ἐπενδύσεων, ὁ ἰδιωτικὸς τομεὺς ἀποτελεῖ τὸ κατὰ πολὺ σημαντικώτερον τμήμα, ἀπόκειται εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ τὸν ὠθήσῃ εἰς τὴν ἐπιχειρηματικὴν πνεῦμα διὰ παντὸς μέσου υποδιδαστικοῦ τοῦ κόστους παραγωγῆς.

Ἡ χρονίζουσα ἐξυγίανσις τῆς Βιομηχανίας καὶ τοῦ πολυδαπάνου Τραπεζικοῦ συστήματος, πρὸς μείωσιν τοῦ κόστους τοῦ χρήματος, ἡ διὰ τῆς νομοθεσίας καὶ φορολογίας περαιτέρω παρότρυνσις πρὸς ἀποταμίευσιν καὶ παραγωγικὴν ἐπένδυσιν, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἡ ἀντιμετώπισις ἐλαφρύνσεως τῆς ὑφισταμένης καταθλιπτικῆς φορολογικῆς ἐπιβαρύνσεως καὶ δὴ ἐκεῖ ὅπου δύναται ν' ἀποβῇ παραγωγικῇ, καθισταμένης σήμερον δυνατῆς, μετὰ τὴν ἀγγελίαν τῆς ἰσοζυγίσσεως τών δημοσίων οἰκονομικῶν ἀνευ προσφυγῆς εἰς τὰς καταθέσεις τών Νομικῶν Προσώπων, ἀποτελοῦν ἐνδεικτικῶς μερικὰ μόνον ἀπὸ τὰ ἀσθενῆ σημεῖα τῆς οἰκονομίας μας, ἡ λελογισμένη καὶ θαρραλέα ἐξυγίανσις τών ὁποίων, μὲ καθοδηγὸν τὴν κεντρικὴν σκέψιν τῆς μεγαλειέτας ἀποταμίεψεως καὶ παραγωγικῆς ἐπενδύσεως, θὰ ἀνεπτέρωνε τὰς ἐλπίδας τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ διὰ τὴν ἀποτελεσματικὴν ἐπίλυσιν τοῦ μακροχρονίου οἰκονομικοῦ προβλήματος τῆς ἐπιδιώσεώς του.

A. K.

ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Η ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟΤΗΣ ΤΩΝ ΑΝΗΛΙΚΩΝ

ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ Ἰνστιτούτου Ἰατρικῆς ψυχολογίας καὶ ψυχικῆς ὑγιεινῆς ἐξεδόθη σημαντικὴ μελέτη τῆς Κας Ἀννας Πιπινέλη-Ποταμιάνου ἐπὶ τῆς εγκληματικότητος τών Ἀνηλικῶν. Ἡ συγγραφεὺς ἀναλύει τὸ θέμα τόσον ἀπὸ τῆς πλευρᾶς τῆς κοινωνικῆς ὑγιεινῆς ὅσον καὶ ἀπὸ τῆς νομικῆς προβλιδουσα ὅχι μόνον πλήρη ἐλεγχὸν αὐτοῦ ἀλλὰ καὶ πλοῦτον ἰδεῶν καὶ ἐξοδαράν αὐτῶν ἐπεξεργασίαν. Ὅτι

ἐν τοιοῦτον βασικὸν κοινωνικὸν πρόβλημα ὡς ἡ ψυχικὴ καὶ κοινωνικὴ ὑγεία τών ἀνηλικῶν δὲν ἀφήκεν ἀσυγκίνητον τὸ Κράτος, ὡς προκύπτει ἐξ ὅσων ἔχουν ἔως τώρα γίνῃ σχετικῶς, ἀποτελεῖ τὸ αἰσιόδοξον καὶ ἐνθαρρυντικὸν συμπέρασμα τῆς μελέτης τῆς Κας Α. Πιπινέλη - Ποταμιάνου. Ὅτι ὅμως ἀπειρα ἔχουν ἀκόμη νὰ γίνουν καὶ ὅτι τὸ πρόβλημα εἶναι ἐν ἀπὸ τὰ θαμελιωδέστερα διὰ τὸ μέλλον τῆς χώρας εἶναι ἐξ ἴσου προφανές. Ἡ ἀνάγνωσις τοῦ βιβλίου αὐτοῦ τὸ καθιστᾷ αἰσθητὸν καὶ εἰς τὸν ἀδαέστερον τοῦτο δὲ ἴσως καθιστᾷ τὴν ἐκδόσιν τοῦ βιβλίου ἀλλοθὴ κοινωνικὴν ὑπηρεσίαν.

Κατὰ νόμον Ὑπεύθυνος συμφώνως πρὸς τὸ ὄρθρον 6 § 1 ν. 1092/1938
Διευθυνσις ΠΑΝΟΥ Ε. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΥ ὁδὸς Ἰπποκράτους 9 τηλ. 614.431 ΑΘΗΝΑΙ
Τυπογραφείου Διον. Πιτσάλης κατοικία Ψαρομυλίκου 15 τηλ. 22.062 Ἀθῆναι.

ΟΙ ΤΟΜΟΙ ΤΩΝ “ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΦΥΛΛΩΝ,”

ΒΙΒΛΙΟΔΕΤΗΜΕΝΟΙ ΔΕΡΜΑΤΙΝΟΙ, ΠΑΝΟΔΕΤΟΙ ἢ ΧΑΡΤΟΔΕΤΟΙ

Ἀποστέλλονται εἰς τοὺς παραδίδοντας εἰς τὰ Γραφεῖα
τὰ τεύχη σὺν τῇ καταβολῇ τών βιβλιοδετικῶν
καὶ ἐξόδων ἀποστολῆς τοῦ τόμου

ΕΙΣΦΟΡΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΣ

Ἡ ἐκδοσίς μας ἐστηρίχθη καὶ στηρίζεται μόνον εἰς τὰς συνεισφορὰς - συνδρομὰς ὁσων μᾶς τιμοῦν νὰ εἶναι ἀναγνώτται τών τευχῶν μας, εἰς οὓς καὶ ταχυδρομοῦνται ταῦτα ἀπὸ τριετίας. Οὔτε ἀδήλους πόρους ἔχει οὔτε ἄλλας πηγὰς προσόδων.

Ἐκ τών προαιρετικῶν συνεισφορῶν τών φίλων ἀναγνωστῶν, (τὰς ὁποίας ἔχομεν τὴν πεποίθησιν ὅτι θὰ θελήσουν νὰ μᾶς ἀποστείλουν, ἐκδηλοῦντες τὴν ἐπιδοκιμασίαν πρὸς συνέχισιν τῆς ἐκδόσεως) βασιζόμεν τὴν δυνατότητα τοῦ μετριασμοῦ τών ὑλικῶν ζημιῶν τὰς ὁποίας ὑφίσταμεθα διὰ νὰ διατηρήσωμεν τὰ «Πολιτικὰ Φύλλα» ὡς ὄργανον ἐπικοινωνίας καὶ διαφωτίσεως καὶ διὰ τὸ ἀρξάμενον ΤΕΤΑΡΤΟΝ τῆς ἐκδόσεως Ἔτος 1957. τὸ ὁποῖον ΕΥΧΟΜΕΘΑ ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟ καὶ ΧΑΡΟΥΜΕΝΟ εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας.

ΣΥΝΕΙΣΦΟΡΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΣ ΔΙΑ ΤΟ 1957

Ἔτησία Ἰδιωτῶν	Δραχ. 100
» Ἐταιρειῶν	» 200
» Τραπεζῶν Ὁργανισμῶν	» 300

ΥΠΕΝΘΥΜΙΖΟΜΕΝ

τὴν ἀποστολὴν τῆς συνεισφορᾶς ἐκδόσεως τών ἐτῶν 1954, 1955 καὶ 1956 ἐκ δραχ. 50 δι' ἑκάστον, εἰς τοὺς λαβόντας κατὰ τὴν τριετίαν τὰ τεύχη ἢ ἐκείνου τοῦ ἔτους δι' ὃ δὲν κατεβλήθη.

Η ΕΚΔΟΣΙΣ - ΔΙΑΧΕΙΡΗΣΙΣ

ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ 1929

Ἡ Ἀγροτική Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος διενεργεῖ ἀσφαλίσεις ἐπὶ τῶν προϊόντων καὶ τοῦ γεωργοκτηνοτροφικοῦ κεφαλαίου τῶν ἀγροτῶν, κατὰ τῶν κινδύνων:

ΧΑΛΑΖΗΣ
ΘΗΗΣΙΜΟΤΗΤΟΣ ΜΕΓΑΛΩΝ ΖΩΩΝ
ΑΤΥΧΗΜΑΤΩΝ ΕΡΓΑΣΙΑΣ γεωργικῶν ἐκμεταλλεύσεων
ΠΥΡΟΣ - ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ

Ἐπίσης ἀσφαλίζει τὰ

ΣΩΜΑΤΑ ΑΛΙΕΥΤΙΚΩΝ ΚΑΙ
ΣΠΟΓΓΑΛΙΕΥΤΙΚΩΝ ΠΛΟΙΩΝ

ΕΙΔΙΚΑ ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΑ ΔΡΧ. 34.000.000

Διεύθυνσις γραφείων: ΑΘΗΝΑΙ - ὁδὸς Ἀκαδημίας 23

ΤΗΛΕΦ.

616.144
616.147
613.908
614.263

